Julkaisija: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki

Fides

73. vuosikerta
ISSN 0356-5262
12.2.2010

Katolinen hiippakuntalehti 02/2010 Katolskt stiftsblad

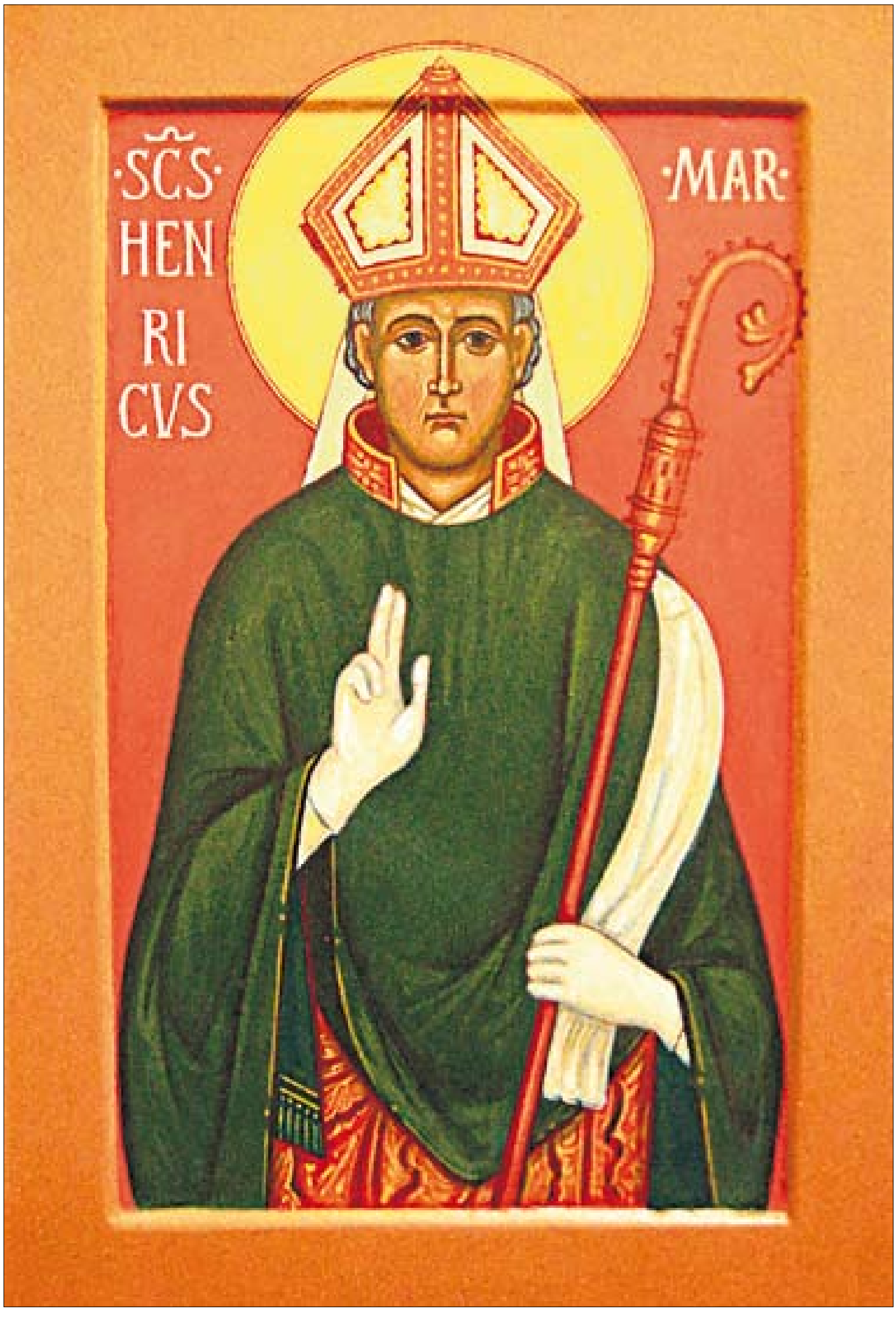

Tässä lehdessä

TOIMITUKSELTA

2 Pääkirjoitus

UUTISIA

3 Uutisia hiippakunnasta ja maailmalta

OREMUS

5 Hengellistä aineistoa

PAIMENELTA

6 Paavin puhe Englannin ja Walesin piispoille
7 Paastokäsky

OHJELMA

8 Seurakunnat ja tapahtumat

ARTIKKELEITA

10 Kysymyksiä bioetiikasta — eutanasia
11 25 vuotta suomalaista ekumeniaa Roomassa
12 Kolumni: Miksi pappien vuosi?
12 Miljö, ekonomi, ansvar
13 Pohjoismaiden piispojen paimenkirje aikuiskatekeesista
14 Ristikuva: Linnake
14 Nordiska biskoparnas herdabrev om vuxenkatekumenatet

NUORILLE

15 Tapaaminen Jeesuksen kanssa: Synagogan esimies ja sairas nainen

IN ENGLISH

16 Some Material in English

Me katolilaiset toivomme

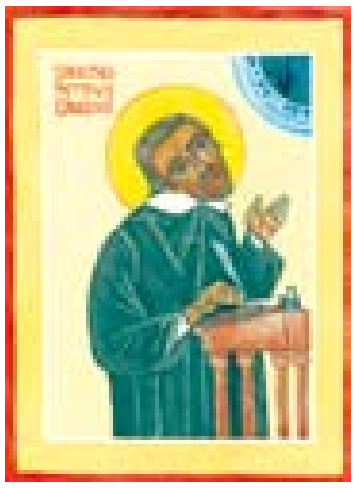

Pyhän Henrikin katedraalin katon ja muiden rakenteiden kunnostaminen on ajankohtaista juuri nyt. Huhtikuussa pääsiäisen jälkeen alkaa kirkon katon kunnostus, jonka seurauksena kirkon päälle asetetaan "huppu", jotta katto tai ainakin osia siitä voidaan purkaa ja rakentaa uudestaan. Jää nähtäväksi, joudutaanko kirkkoa pitämään kiinni korjausten aikana.

Tammikuun loppupuolella pidetyssä lehdistötilaisuudessa jouduttiin toteamaan, että katon kunnostustyön rahoitustarve on niin suuri, ettei sen kattaminen ole mahdollista ilman ulkopuolista apua. Työn kokonaisbudjetti on yli 700000 euroa, mutta pelko on, että se nousee jopa kokonaiseen miljoonaan. Museovirasto on siihen jo myöntänyt 240000 euroa, mutta paljon tarvitaan lisää. Tätä varten hiippakunta on aloittanut voimakkaan kampanjan niin katolilaisten keskuudessa kuin laajemminkin, ja se on tuottanut myös tulosta: Remonttitilille on ilmeisesti kertynyt jo toistasataatuhatta euroa. Siitä huolimatta paljon on vielä kurottavaa — ollaan vasta alkutekijöissä.

Mainitussa lehdistötilaisuudessa pitämässään alustuksessa piispa Teemu totesi, että Katolinen kirkko Suomessa toivoo eri uskontojen epäoikeudenmukaisen taloudellisen kohtelun osalta selkeää muutosta. Kirkko jatkaa siksi jo aloittamaansa kampanjaa sen puolesta, että se voisi kerätä jäsenmaksuja valtionverotuksen yhteydessä, niin kuin Ruotsissa on tehty jo vuosituhannen vaihteesta alkaen. Näin valtio antaisi tasaveroisen oikeuden kaikille uskonnollisille yhdyskunnille omien jäsenmaksujensa keräämiseen ilman valtiolle kohdistuvaa taloudellista rasitetta. (Piispan alustukseen ja muihin tietoihin katedraalin remontista voi tutustua hiippakunnan kotisivuilla: http://katolinen.net/?page_id=1995.)

Tässä se siis on. *Me katolilaiset toivomme*, että kirkkomme saisi luterilaiseen ja ortodoksiseen kirkkoon nähden yhtäläisen ja tasaveroisen oikeuden kerätä jäseniltään taloudellista tukea toimintojensa ylläpitämiseen ja kehittämiseen. Näin voisimme paremmin pitää itse huolta omien rakennustemme kunnosta —remontti on alkamassa seuraavaksi Pyhän Marian kirkossa—, papistomme ylläpidosta, hiippakunnan yhteisistä tarpeista sekä laajasta sosiaalisesta verkostostamme, joka ulottuu lapsiperheistä vanhuksiin, yksinäisiin ihmisiin ja sairaisiin, maahanmuuttajiin ja pakolaisiin.

Suomessa katolisen kirkon jäsenmäärä kasvaa sadoilla jäsenillä vuodessa. Miten me voimme vastata tähän kasvuun, kun vaikeuksia on nykyistenkin tarpeiden tyydyttämisessä? Miten otamme vastaan uudet pakolaiset, kenet lähetämme heidän luokseen kuuntelemaan rippiä ja viettämään messua — viemään toivon sanomaa toivottomuuden keskelle?

Me katolilaiset toivomme, että muutos vihdoin voisi tapahtua.

M. Tervaportti

Sunnuntait ja juhlapyhät

14.2. KIRKKOVUODEN 6. SUNNUNTAI (II)
1L Jer. 17:5-8
Ps. 1: 1-2, 3, 4+6. - Ps. 40:5a
2L 1. Kor. 15: 12, 16-20
Ev. Luuk. 6: 17, 20-26
SAIRAIDEN PÄIVÄ

17.2. TUHKAKESKIVIIKKO
1L Joel 2:12-18
Ps. 51:3-4, 5-6a, 2-13,14+17. - vrt. 3
2L 2. Kor. 5:20 - 6:2
Ev. Matt. 6:1-6, 16-18
Paasto- ja abstinenssipäivä.

21.2. PAASTON 1. SUNNUNTAI (I)
1L 5. Moos. 26:4-10
Ps. 91:1-2, 10-11,12-13, 14-15. - vrt. 15b
2L Room. 10:8-13
Ev. Luuk. 4:1-13

28.2. PAASTON 2. SUNNUNTAI (II)
1L 1. Moos. 15:5-12,17-18
Ps. 27:1, 7-8a, 8b-9ab, 13-14. - 1a
2L Fil. 3:17-4:1 tai 2L Fil. 3:20-4:1
Ev. Luuk. 9:28b-36

7.3. PAASTON 3. SUNNUNTAI (III)
1L 2. Moos. 3:1-8a, 13-15
Ps. 103:1-2, 3-4, 6-7, 8+11. - 8a
2L 1. Kor. 10:1-6, 10-12
Ev. Luuk.13:1-9
tai vuoden A tekstejä:
1L 2. Moos. 17:3-7
Ps. 95:1-2, 6-7abc, 7d-9. - 7d-8a
2L Room. 5: 1-2, 5-8
Ev. Joh. 4:5-42 tai Ev. Joh. 4:5-15,19-26, 39a, 40-42

14.3. PAASTON 4. SUNNUNTAI (Laetare) (IV)
1L Joos. 5:9a, 10-12
Ps. 34: 2-3, 4-5, 6-7. - 9b
2L 2. Kor. 5:17-21
Ev. Luuk. 15:1-3, 11-32
tai vuoden A tekstejä:
1L 1. Sam. 16: 1b, 6-7, 10-13a
Ps. 23: 1-3a, 3b-4, 5, 6. -
2L Ef. 5:8-14
Ev. Joh. 9:1-41 tai Joh. 9:1, 6-9, 13-17, 34-38
Ensi perjantaina on velvoittava juhlapyhä.

Fidesin vuosi 2010 (73. vuosikerta)

numero	*aineisto*	*aika**
01	01.01.	15.01.-14.02.
02	29.01.	12.02.-07.03.
03	19.02.	05.03.-28.03.
04	12.03.	26.03.-25.04.
05	09.04.	23.04.-23.05.
06	07.05.	21.05.-13.06.
07	28.05.	11.06.-01.08.
08	16.07.	30.07.-29.08.
09	13.08.	27.08.-19.09.
10	03.09.	17.09.-10.10.
11	24.09.	08.10.-07.11.
12	22.10.	05.11.-28.11.
13	12.11.	26.11.-19.12.
14	03.12.	17.12.-23.01.

*) Ensimmäinen päivämäärä osoittaa lehden ilmestymispäivän ja jälkimmäinen päivämäärä ilmaisee sen päivämäärän, johon asti ohjelma- ja tapahtumailmoitukset annetaan.

Katolinen hiippakuntalehti Fides

Päätoimittaja: Marko Tervaportti. Toimitus ja tilaukset: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puhelin 09-6129470. Fax 09-650715. Pankkiyhteys: Sampo 800019-1242553. Ilmestyy 14 kertaa vuodessa. Vuosikerta 30 €, ulkomaille 35 €.

Katolskt stiftsblad Fides

Huvudredaktör: Marko Tervaportti. Redaktion och prenumeration: Katolsk informationstjänst, Sankt Henriksplatsen 1 B, 00140 Helsingfors. Telefon 09-6129470. Fax 09-650715. Bankförbindelse: Sampo 800019-1242553. Utkommer med 14 nummer årligen. Prenumeration 30 €, till utlandet 35 €.

Paino / tryck

I-print Oy, Seinäjoki

Internet

katolinen.net > fides
fides@catholic.fi

Osoitteenmuutokset ja ilmoitukset / Addressförändringar och annonser

info@catholic.fi

Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja:
Katolinen kirkko
Suomessa

Pankkitili:
NORDEA
101430–237491

Viitenumero:
90010

Lisätietoja:
www.catholic.fi/
hiippakunta/maksu/

Uusia tietoja paavi Johannes Paavali II:n elämästä

Italiassa on julkaistu kirja paavi Johannes Paavali II:n elämästä. Kirjan on kirjoittanut paavin kanonisaatioprosessia johtava monsignore **Slawomir Oder**. Monsignore Oderin kirjassa "*Perchè è santo*" (Miksi hän on pyhä) tulee esiin joitakin jännittäviä yksityiskohtia puolaisen paavin henkilöstä.

Hyvin pitkää kristillistä traditiota noudattaen paavin kerrotaan esimerkiksi piiskanneen itseään säännöllisesti ruumillisissa katumusharjoituksissaan. Samoin kirjasta ilmenee, että Johannes Paavali II todellakin harkitsi eroavansa paavin virasta, mikäli hän pysyvästi estyisi hoitamasta sitä. Tätä varten hän kirjoitti kirjeen jo vuonna 1989, mutta sitä ei koskaan käytetty.

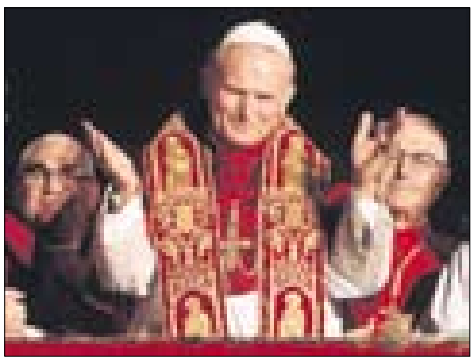

Paavi Johannes Paavali II valittiin paaviksi 16.10.1978.

Fyysiset katumusharjoitukset vanha käytäntö

Fyysiset katumusharjoitukset kuuluvat jo varhaiseen kristilliseen perinteeseen, mihin esimerkiksi apostoli Paavali viittaa todetessaan: "Sen, mitä Kristuksen ahdistuksista vielä puuttuu, minä täytän omassa ruumiissani hänen ruumiinsa hyväksi" (Kol. 1:24).

Valmistaessaan kirkkoa Vatikaanin II kirkolliskokousta varten autuas paavi Johannes XXIII kannusti kaikkia uskovia katumukseen ja paastoon, mukaan lukien vapaaehtoisten ulkoisten katumusharjoitusten tekemiseen. 1. heinäkuuta vuonna 1962 julkaistussa kiertokirjeessään *Paenitentiam agere* sisäisen ja ulkoisen katumuksen harjoittamisen tarpeesta hän toteaa muun muassa näin:

"Sen lisäksi, että kestetään kristillisessä hengessä tämän elämän väistämättömiä hankaluuksia ja kärsimyksiä, uskovien tulisi myös itse ottaa tehdäkseen vapaaehtoisia katumustöitä ja uhrata niitä Jumalalle. Näin he seuraavat jumalallisen Vapahtajamme jalanjälkiä. Hän, niin kuin apostolien ruhtinas [Pietari], sanoi, "[kärsi] ainutkertaisen kuoleman syntien tähden, syytön syyllisten puolesta, johdattaakseen teidät Jumalan luo. Hänen ruumiinsa surmattiin, mutta hengessä hänet tehtiin eläväksi" (1. Piet. 3:18). "Kun siis Kristus on ruumiissaan kärsinyt", on vain sopivaa, että olemme mekin "valmiita kärsimään" (vrt. 1. Piet. 4:1).

"On myös oikein etsiä kirkon suurten pyhien esimerkkiä ja innoitusta. Puhtaudessaan he harjoittivat sellaista itsekieltäymystä (mortifikaatiota), mikä saa meidät täyttymään ihailusta. Kun me mietiskelemme heidän pyhää sankarillisuuttaan, eikö meidän pitäisikin liikuttua Jumalan armosta ja itsekin harjoittaa joitakin vapaaehtoisia kärsimyksiä ja kieltäymyksiä — saattaahan jokin raskas syyllisyys painaa meidänkin omaatuntoamme?

"Ja kukapa ei tietäisi, että tämänkaltainen katumus on Jumalalle mitä suosiollisinta, sillä se ei synny luonnollisista sielun tai ruumiin heikkouksista vaan vapaasta ja anteliaasta tahdon päätöksestä, ja että se sellaisena on mitä tervetullein uhri Jumalan silmissä?" (Johannes XXIII, *Paenitentiam agere*, 31-33)

Paavi voi erota

Katolisen kirkon lainsäädännön mukaan on täysin mahdollista, että paavi eroaa virastaan. Tämä edellyttää kuitenkin, että paavi ilmaisee päätöksensä selvällä tavalla ja ilman ulkopuolista painostusta. Monien kirkkolain asiantuntijoiden mukaan etukäteen kirjoitetun eropaperin hyväksymisessä on selvä ongelma, jos paavi ei enää itse kykene ilmaisemaan omaa tahtoaan.

KATT/VIS/CNS

Rakkaus ja elämä

KATOLINEN PERHEKONGRESSI
Jönköpingissä Ruotsissa
14.-16. toukokuuta 2010

Tule mukaan koko perheen kanssa! Koe katolisen uskon yhteisyyttä ja hanki uutta pääomaa perheesi arkeen.

Perhekongressin pääluennot simultaanitulkataan ja niiden jälkeen on myös englanninkielisiä työryhmiä. Mikäli ennakkoilmoittautuneita on tarpeeksi, suunnittelemme edullista yhteistä kuljetusta Suomesta. **Lisätietoja: perhe2010.wordpress.com sekä KATT.**

Caritas

Paastokeräysteema 2010

Köyhyyttä vastaan - turvallisemman arjen puolesta
Zero Poverty - Act Now

Keräyskohde on naisten tukikeskus, Centre Ariadna, Moldovassa. Keräyskohteesta enemmän seuraavassa Fideksessä.

Tili: Sampo 800012-70154504. Saaja: Suomen Caritas ry. Viite: 2257. Rahankeräyslupa OKH131A.

Katolsk stödförening i USA firar 100-årsjubileum

Biskop **Anders Arborelius** OCD har i början av februari besökt New York för att delta i firandet av föreningen *St. Ansgar's Scandinavian Catholic Leagues* 100-årsjubileum. Föreningen grundades 1910 för att stödja katolikerna i de Skandinaviska länderna som vid den tiden var väldigt få.

Biskop Anders firade tillsammans med biskopen i Köpenhamn, **Czeslaw Kozon**, Mässa i Lady Chapel i den stora St Patrickskatedralen i New York på lördag.

St. Ansgar's Scandinavian Catholic League grundades 1910 i New York som en förening för katoliker från Skandinavien och för andra intresserade av en renässans för Katolska kyrkan i Danmark, Norge, Sverige, Finland och Island. Man valde namnet efter St Ansgar, Nordens apostel, som förde kristendomen till Sverige och Danmark på 800-talet.

Årligen publiceras en tidskrift med artiklar om Skandinavien och den Katolska kyrkan här. I rapporten finns varje gång en årskrönika från varje land. 1999 hade föreningen drygt 600 medlemmar. Huvudkontoret ligger i centrala New York.

Varje år firar föreningens kaplan Mässa sex gånger i St Patrickskatedralen i New York, på festdagarna för de Skandinaviska ländernas respektive skyddshelgon - St Erik av Sverige, St Olof av Norge, St Henrik av Finland, St Thorlak av Island och St Knut av Danmark - samt St Ansgar.

När föreningen bildades var närmare 99 procent av befolkningarna i alla de Skandinaviska länderna medlemmar i respektive Lutherska statskyrka. Idag är siffran nere kring 80 % i de flesta länderna. I Sverige, som har den största katolska befolkningen i Skandinavien, finns ca 90 000 katoliker registrerade i kyrkans centralregister, men man räknar med att det finns många fler som av olika skäl inte registrerat sig men ändå i varierande grad deltar i kyrkans verksamhet och Mässfirande.

KATT/katolskakyrkan.se

Avioliittokurssi 2010

Pyhän Henrikin seurakuntasalissa klo 19.00

1. helmikuuta
15. helmikuuta
1. maaliskuuta
15. maaliskuuta
29. maaliskuuta

Marriage Course 2010

St. Henry's parish hall at 7.00 PM

1st of February
15th of February
1st of March
15th of March
29th of March

Kuuriakardinaali sanoo sääntökuntien olevan kriisissä nykyajan kanssa

Jumalalle pyhitetyn elämän ja apostolisen elämän yhteisöjen kongregaation prefekti, kardinaali **Franc Rodé** on sanonut joidenkin sääntökuntien olevan kriisissä nykyajan kanssa. Kriisin ovat aiheuttaneet osaksi sekularistisen mielenlaadun omaksuminen ja perinteisten toimintatapojen hylkääminen.

Kardinaalin mukaan ongelmat ulottuvat syvemmälle kuin vain jyrkkään pudotukseen sääntökuntaveljien ja -sisarten lukumäärässä. ”Tiettyjen sääntökuntayhteisöjen kokema kriisi erityisesti Länsi-Euroopassa ja Pohjois-Amerikassa heijastelee syvempää kriisiä Euroopan ja Amerikan yhteiskunnissa. Kaikki tämä on kuivattanut ne lähteet, jotka vuosisatoja ovat ruokkineet Jumalalle vihittyä ja lähetystyöhön omistautunutta elämää kirkossa”, kardinaali sanoi puhuessaan Napolissa helmikuun alussa.

”Maallistunut kulttuuri on tunkeutunut joidenkin vihkiytyneiden ihmisten ja yhteisöjen mieliin ja sydämiin, ja se näkyy avautumisena modernisaatiolle ja tienä lähestyä tämän ajan maailmaa,” hän sanoi.

Kardinaali Rodé sanoi sääntökuntalaisten määrän vähentyneen jyrkästi Vatikaanin II kirkolliskokouksen jälkeen. Hän kuvasi sitä ”kokeilujen runsauden mutta vahvojen ja vakuuttavien tekojen puuttumisen” aikakaudeksi.

Jäsenkunnan vanhentuessa ja kutsumusten vähentyessä monet yhteisöt ovat kääntyneet ”ulkomaisten kutsumusten” puoleen Afrikassa, Intiassa ja Filippiineillä. Kardinaalin mielestä sääntökuntien pitää muistaa, että kutsumusten laatu on tärkeämpää kuin niiden määrä.

”Kriisin hetkellä on helppoa turvautua pettäviin ja tuhoisiin leikkauksiin tai yrittää madaltaa vihkiytyneen elämään pääsemisen kriteereitä ja tyypillisiä piirteitä ja alkuvaiheen kasvatusta tai pysyvää opetusta”, hän sanoi.

Missään tapauksessa ”suuret luvut eivät ole välttämättömiä” osoittamaan sääntökuntien pätevyyttä. Nykyään on paljon tärkeämpää, että ne ”pääsevät yli itsekeskeisyydestään, johon ne usein sulkeutuvat, ja avautuvat yhteisiin projekteihin muiden instituuttien, paikallisten kirkkojen ja uskovien maallikoiden kanssa”.

Kardinaali Rodé, 75-vuotias slovenialainen, johtaa Vatikaanin toimeenpanemaa visitaatiota naisten sääntökunnissa ja instituuteissa Yhdysvalloissa, jotta saataisiin selville, miksi niiden jäsenmäärät ovat laskeneet viimeisen 40 vuoden aikana ja millaista elämä niiden yhteisöissä on laadultaan.

Kardinaali Rodé sanoi Napolin arkkihiippakunnan järjestämässä sääntökuntaelämää käsitelleessä konferenssissa, että epäilemättä niiden on vaikeampaa löytää nykyään nuoria, jotka ovat halukkaita lähtemään pois tämän ajan pinnallisesta kulttuurista ja osoittaa kykyä sitoutumiseen ja uhrautumiseen. Ellei tätä käsitellä sääntökuntien kasvatusohjelmissa, yhteisöt tuottavat itselleen jäseniä, joilta puuttuu antaumusta ja jotka ovat vaarassa ajautua pois.

Haastetta ei kuitenkaan pitäisi nähdä vain jyrkän negatiivisesti. Nykyhetki voi auttaa sääntökuntia määrittelemään itsensä paremmin ”vaihtoehtoina vallitsevalle kulttuurille, joka on kuoleman, väkivallan ja hyväksikäytön kulttuuria,” ja tehdä selväksi, että heidän tehtävänsä on todistaa iloiten elämästä ja toivosta, joka perustuu Kristuksen esimerkkiin.

Apua tulossa

Vatikaanin radiolle antamassaan haastattelussa kardinaali Rodé totesi hiljattain, että hänen kongregaationsa valmistelee yhdessä liturgian ja sakramenttijärjestyksen kongregaation kanssa asiakirjaa, joka käsittelee muun muassa sääntökuntalaisten liturgista kasvatusta.

Kardinaali Rodé totesi muun muassa näin: ”Jotkut ovat sitä mieltä, että sääntökuntiin kuuluvat miehet ja naiset rukoilevat liian vähän. Minä en tiedä sitä, enkä tiedä, onko se totta ja tietenkin toivon, ettei se olisi. Rukous tuottaa nykyään vaikeuksia, joita ei ehkä ennen ollut niin paljon, kun elämän rytmi oli inhimillisempää eikä ollut näin paljon stressiä ja melua. Ehkä silloin rukous, mietiskely, keskittyminen, ajatteleminen mielen ylentäminen Jumalan puoleen oli helpompaa. Nykyään meidän kiireisessä maailmassamme rukous on varmasti vaikeampaa. Meidän tulee tähdentää rukoilemisen ehdotonta välttämättömyyttä sääntökuntiin kuuluvien miesten ja naisten elämässä. Sen me haluamme tehdä valmistelemassamme asiakirjassa.”

”Sitten on toinenkin näkökulma. Kardinaali Canizaresin, liturgian ja sakramenttijärjestyksen kongregaation prefektin idea on tehdä kongragaatioidemme yhteistyönä asiakirja sääntökuntiin kuuluvien liturgisesta kasvatuksesta. Myös tämä näyttää minusta hyvin tarpeelliselta, koska toisaalta on tiettyä tietämättömyyttä, liturgisen tiedon ja harjoituksen puutetta nuorissa sääntökuntalaisissa. Toisaalta esiintyy myös liturgista mielikuvitusta, joka aina ei osoita hyvää makua ja joka ei vastaa kirkon halua ja tahtoa eikä liturgian omaa henkeä. Sen tähden tarvitaan joitakin korjaavia toimenpiteitä. Tämä puoli on liturgiakongregaation vastuulla, ja yhdessä me teemme yhteisen kaksiosaisen asiakirjan rukouksesta ja liturgisesta kasvatuksesta. Molemmat osat ovat tarpeen, ja toivon niiden hyödyttävän sääntökuntalaisten hengellistä elämää.”

KATT/VIS/CNS

Stella Mariksen toiminta jatkuu

Hiippakunnan toimintakeskuksen Stella Mariksen toiminta jatkuu siitä huolimatta, että keskuksesta vastanneet birgittalaissisaret ovat luopuneet keskuksen pidosta. Helsingin piispa **Teemu Sippo** SCJ on antanut virkavapauden piispansihteeri **Auli Nukariselle** ja nimittänyt hänet Stella Mariksen johtajaksi.

KATT

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi
puh. 019-335793, fax 019-335892, E-mail stellamaris@catholic.fi

Kirjoja

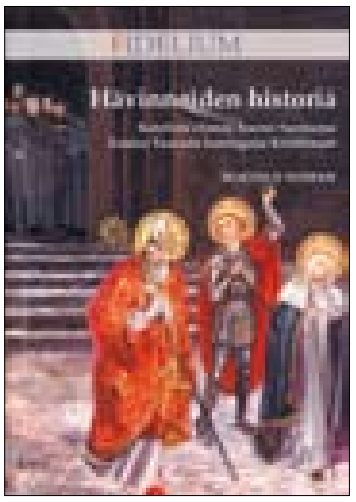

Magnus Nyman: Hävinneiden historia. KATT 2009. Sid. 309 sivua. 32 €.

Hetkipalvelus. Laudes ja vesper. Paastonaika. KATT 2002. Nid. 345 sivua. 16 €.

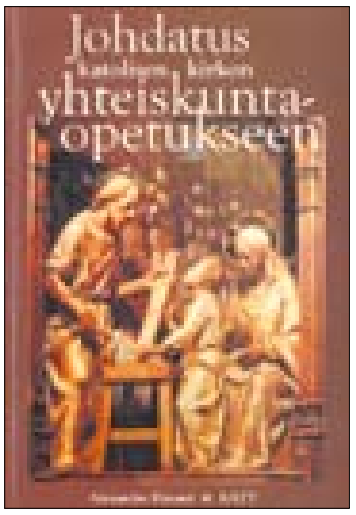

Alexandre Havard: Johdatus katolisen kirkon yhteiskuntaopetukseen. KATT 2004. Nid. 128 sivua. 14 €.

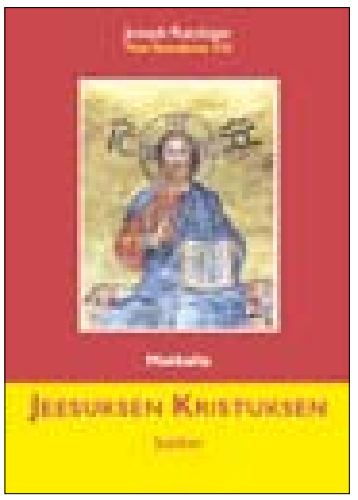

Joseph Ratzinger: Matkalla Jeesuksen Kristuksen luokse. KATT 2006. Nid. 179 sivua. 17 €.

Edith Stein: Pieni yksinkertainen totuus. Kokoelma pyhän ristin Teresa Benedic-

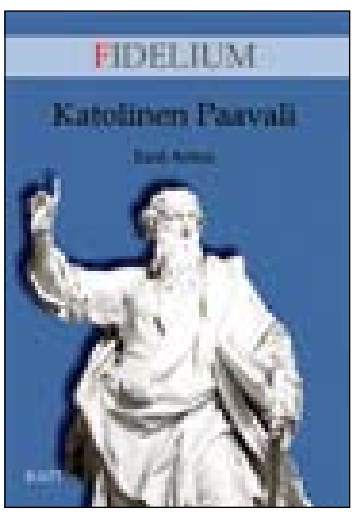

Emil Anton: Katolinen Paavali. KATT 2009 (Fidelium 01). Nid. 204 sivua. 16 €.

Nämä ja monia muita kirjoja saa Katolisesta tiedotuskeskuksesta. Käy paikan päällä tai tilaa kirjoja kotiin postiennakolla. Postituskulut 8 euroa alle 35 euron tilauksiin. www.catholic.fi/kirjamyynti.

Walesin pyhä David

Pyhä David on Walesin kansallispyhimys ja yksi kuuluisimmista Ison-Britannian pyhimyksistä. Kuitenkin meillä on vain hyvin vähän tietoa hänestä.

Tiedetään että hänestä tuli pappi, joka antautui lähetystyöhön ja joka perusti monia luostareita, joista tärkein on hänen pääluostarinsa Lounais-Walesissa. Pyhästä Davidista ja hänen walesilaisista munkkitovereistaan on paljon legendoja. He olivat kuuluisia äärimmäisestä yksinkertaisuudestaan. He työskentelivät hiljaisuudessa ja tekivät kyntötyöt ilman eläimiä. Ruokana heillä oli leipää, kasviksia ja vettä.

Noin vuonna 550 David osallistui synodiin, jossa hänen kaunopuheisuutensa teki hänen munkkiveljiinsä sellaisen vaikutuksen, että hänet valittiin alueen piispaksi. Piispanistuin siirrettiin Mynywiin, missä hänen luostarinsa oli. (Nykyään se on nimeltään Pyhän Davidin luostari.) Hän johti hiippakuntaansa hyvin korkeaan ikään asti. Hänen viimeiset sanansa munkeillen ja alaisillen kuuluivat: ”Iloitkaa, veljet ja sisaret. Pitäkää usko ja tehkää niitä pieniä tekoja, joita olette nähneet ja kuulleet minun tekevän”.

Pyhä David kuvataan usein seisomassa kummulla kyyhkynen olkapäällään. Legenda kertoo, että kun hän kerran saarnasi, kyyhkynen laskeutui hänen olkapäälleen ja maa nousi nostaen hänet ihmisten yläpuolelle, niin että he kuulivat paremmin hänen sanansa.

Etelä-Walesissa oli yli 50 kirkkoa omistettu pyhälle Davidille ajalla ennen reformaatiota. Pyhä David on paitsi Walesin kansallispyhimys, myös runoilijoiden suojeluspyhimys.

Hänen muistopäiväänsä vietetään Walesissa 1.3.

Lähteet:

Catholic Encyclopedia
americancatholic.org
saints.sqpn.com

Paastonaika alkaa tuhkakeskiviikkona 17.2. Silloin on paasto- ja abstinenssipäivä.

Rukouksen apostolaatti

Helmikuu

Että tiedemiehet ja älymystö etsiessään vilpittömästi totuutta tulisivat tuntemaan ainoan oikean Jumalan.

Että kirkko tietoisena olemukseensa kuuluvasta lähetystyön tekemisestä pyrkisi seuraamaan Kristusta uskollisesti ja julistamaan hänen ilosanomaansa kaikille kansoille.

Maaliskuu

Että maailmantaloutta hoidettaisiin oikeudenmukaisuuden ja tasa-arvon periaatteiden mukaisesti ja ottaen huomioon kansojen ja erityisesti köyhimpien todelliset tarpeet.

Että Afrikan kirkot olisivat sovituksen ja oikeudenmukaisuuden merkkejä ja välikappaleita.

Böneapostolatet

Februari

För akademiker, att de genom sin forskning får hjälp att lära känna, älska och tjäna den allsmäktige Guden.

Att alla kristna känner ansvar för att sprida evangeliet om Jesus Kristus.

Mars

För en rättvis och ärlig hantering av världsekonomin, särskilt med hänsyn till fattiga nationer.

Att kyrkan i Afrika arbetar för rättvisa och försoning.

”Herre Jesus Kristus, Guds Son, förbarma Dig över mig, en syndare. Herre Jesus Kristus, Guds Son, förbarma Dig över mig, en syndare ...”

Den här bönen upprepas under hela dagen så att den blir en vana och en del av ens dagliga liv. På detta sätt kan man leva en konkret existens med Gud, i ock med att man hela tiden samspråkar med honom.

Bönens innebörd är

- ”Herre Jesus Kristus”, man bekänner att Jesus är Kristus och min (vår) Herre eller den som bestämmer över oss, men som också ger oss de nådegåvor som vi behöver för vårt dagliga liv och under pilgrimsfärden genom livet.
- ”Guds Son”, man bekänner att Jesus Kristus är Guds son.
- ”förbarma Dig över mig”, man erkänner att man hela tiden är i behov av Guds nåd och förbarmande.
- ”en syndare”, man erkänner att man är en syndare.

Källa: Philokalian

Bönen har många språk

Bönen har många språk. Just eftersom bönen är det mäst manskliga av allt, kan den anta otaliga skepnader och gestalter. Ingenstans är vi människor så unika och oersättliga, som när vi ber. I bönen är vi oss själva mer än någonsin annars. Samtidigt dinns det ingenting som binder samman oss människor så mycket och så innerligt som bön. Bön skapar gemenskap. Människor som ber känner rent instinktivt ett slags gemenskap som överstiger alla naturliga band. Att tillbe Gud är det högsta och största en människa kan göra. Ingen annan skapad varelse har fått denna värdighet. Därför är människan hela skapelsens präst, som uttrycker och ger röst åt den lovsång som pulserar inom allt skapat. Människan får förlösa den fördolda bön som allt skapat döljer inom sig.

+ Anders Amborelius OCD
ur ”Manual”, Ave Maria Publikationer, Stockholm 2008

Paavi Benedictuksen puhe Englannin ja Walesin piispoille

ad limina apostolorum -vierailun yhteydessä 1.2.2010

Pyhä isä vierailee Isossa-Britanniassa syyskuussa. Englannin ja Walesin piispoille hän ilmaisi huolensa uskonnonvapautta rajoittavan lainsäädännön etenemisestä Britanniassa. Hän myös asetti pian autuaaksi julistettavan kardinaali Newmanin esikuvaksi papeille.

Rakkaat veljeni piispuudessa, toivotan teidät kaikki tervetulleiksi ad limina -vierailulle Roomaan, jonne olette tulleet kunnioittamaan pyhien apostolien Pietarin ja Paavalin hautoja. Kiitän teitä arkkipiispa Nicholsin teidän puolestanne minulle osoittamista ystävällisistä sanoista ja lausun teille lämpimimmät toivotukseni ja rukoilen teidän ja kaikkien Englannin ja Walesin uskovien puolesta, jotka on uskottu teidän huolenpitoonne.

Teidän vierailunne Roomassa vahvistaa yhteyden sidettä maanne katolisen yhteisön ja Apostolisen istuimen välillä, yhteyttä, joka on ylläpitänyt kansanne uskoa vuosisatojen ajan ja nykyään antaa uutta voimaa uudistumiseen ja evankeliumin julistamiseen. Maallistuneen ajan paineiden keskelläkin Englannin ja Walesin katolilaisten keskuudessa näkyy monia merkkejä elävästä uskosta ja hurskaudesta. Ajattelen esimerkiksi sitä innostusta, jota pyhän Teresan reliikkien vierailu on luonut, kardinaali Newmanin tulevan autuuttamisen nostattamaa kiinnostusta ja nuorten innokkuutta osallistua pyhiinvaelluksiin ja Maailman nuortenpäiville. Tulevalla apostolisella vierailullani Isoon-Britanniaan voin itse nähdä tuon uskon ja Pietarin seuraajana lujittaa ja vahvistaa sitä. Muistakaa tulevien valmistelukuukausien aikana rohkaista Englannin ja Walesin katolilaisia heidän hurskaudessaan ja vakuuttaa heille, että paavi muistaa heitä jatkuvasti rukouksissaan ja kantaa heitä sydämessään.

Tasa-arvo ja uskollisuus evankeliumille

Teidän maanne on tunnettu lujasta sitoutumisestaan kaikkien yhteiskunnan jäsenten tasa-arvoon. Kuitenkin joidenkin lakien vaikutus tämän päämäärän saavuttamiseen on ollut asettaa epäoikeudenmukaisia rajoituksia uskonnollisten yhteisöjen vapauteen toimia uskonsa mukaisesti, kuten olette aivan oikein huomauttaneet. Joiltakin kohdin lainsäädäntö tosiasiallisesti loukkaa luonnollista lakia, johon kaikkien ihmisten tasavertaisuus perustuu ja joka takaa sen. Kehotan teitä paimenina varmistamaan sen, että kirkon moraaliopetus aina esitetään kokonaisuudessaan ja että sitä puolustetaan vakuuttavasti. Uskollisuus evankeliumille ei millään tavalla rajoita muiden vapautta —päinvastoin, se palvelee heidän vapauttaan tarjoamalla heille totuuden. Pitäkää jatkuvasti kiinni oikeudestanne osallistua kansalliseen keskusteluun kunnioittavassa vuoropuhelussa yhteiskunnan muiden tahojen kanssa. Tekemällä niin te ette ainoastaan pidä yllä pitkää brittiläistä ilmaisunvapauden ja rehellisen mielipiteidenvaihdon perinnettä, vaan ilmaisette niiden monien ihmisten vakaumuksen, joilta puuttuu keinot ilmaista sitä. Kun suuri osa kansasta on kristittyä, kuinka kukaan voisi kiistää evankeliumilta oikeutta tulla kuulluksi?

Jotta Kristuksen koko pelastava sanoma esitettäisiin tehokkaasti ja vakuuttavasti maailmalle, teidän maanne katolisen yhteisön pitää puhua yhteisellä äänellä. Tämä vaatii sitä, että paitsi te piispat, myös papit, opettajat, katekeetat ja kirjoittajat —eli kaikki, joiden tehtävänä on välittää evankeliumin sanomaa— olette kuuliaisia Hengen kehotuksille, hänen, joka ohjaa koko kirkkoa totuuteen, kokoaa sitä ykseyteen ja innoittaa sitä lähetystyön intoon.

Kardinaali Newman esimerkiksi

Ottakaa siis tehtäväksenne houkutella avuksenne Englannin ja Walesin uskovien maallikoiden huomattavat lahjat ja pitäkää huolta, että he kykenevät siirtämään uskon uusille sukupolville täyteydessään, tarkasti ja täysin tietoisina siitä, että niin tehdessään he täyttävät osansa kirkon lähetystehtä-

vässä. Sosiaalisessa ympäristössä, joka rohkaisee kaikenlaisten mielipiteiden esittämiseen kaikissa esiin nousevissa asioissa, on tärkeää tunnistaa todellinen erimielisyys uskosta, eikä erehtyä pitämään sitä kypsänä mielipiteenä tasapainoisessa ja laaja-alaisessa keskustelussa. Raamatussa ja traditiossa ilmoitettu ja kirkon opetusviran julistama totuus tekee meidät vapaiksi. Kardinaali Newman ymmärsi tämän ja jätti meille merkittävän esimerkin uskollisuudesta ilmoitetulle totuudelle, kun hän seurasi ”lempeää valoa”, minne tahansa se johtikin häntä, jopa merkittävien henkilökohtaisten menetysten hinnalla. Kirkossa tarvitaan hänen suuruusluokkansa ja integriteettinsä mittaisia suuria kirjailijoita ja tiedon välittäjiä, ja minä toivon, että hänelle osoitettu hartaus innoittaisi monia seuraamaan hänen jalanjäljissään.

Newmanin oppineisuudelle ja hänen laajalle kirjalliselle tuotannolleen on osoitettu syystäkin paljon huomiota, mutta on tärkeää muistaa, että hän piti itseään ennen kaikkea pappina. Nyt vietettävänä pappien vuonna kehotan teitä hartaasti pitämään häntä esillä pappejanne varten esikuvana rukoukseen antautumisesta, pastoraalisesta herkkyydestä lauman tarpeita kohtaan ja innosta saarnata evankeliumia. Teidän itsennekin tulisi antaa vastaava esimerkki. Olkaa lähellä pappejanne ja sytyttäkää heissä uudestaan tietoisuus ja ilo suunnattomasta etuoikeudesta saada olla Jumalan kansan keskuudessä toisena Kristuksena. Newmanin sanoin: ”Kristuksen papeilla ei ole muuta pappeutta kuin hänen ... mitä he tekevät, hän tekee. Kun he kastavat, Kristus kastaa; kun he siunaavat, hän siunaa” (*Parochial and Plain Sermons*, VI 242).

Todellakin koska papilla on korvaamaton tehtävä kirkon elämässä, älkää säästelkö vaivojanne rohkaistessanne pappiskutsumuksia ja tähdentäessänne uskoville pappeuden todellista merkitystä ja välttämättömyyttä. Rohkaiskaa uskovia maallikkoja ilmaisemaan arvonantonsa heitä palvelevia pappeja kohtaan ja ymmärtämään niitä vaikeuksia, joita he kohtaavat, koska heidän määränsä vähenee ja paineet heitä kohtaan kasvavat. Uskovien tuki ja ymmärrys on erityisen tärkeää silloin, kun seurakuntia on yhdistettävä ja messuaikoja muutettava. Auttakaa heitä välttämään kiusaus pitää papistoa pelkästään virkamiehinä, sen sijaan auttakaa heitä iloitsemaan pappeuden lahjasta, jota ei koskaan voi pitää itsestään selvänä.

Mazur/catholicchurch.org.uk

Anglikaaniryhmien liittyminen kirkkoon

Ekumeeninen ja uskontojen välinen dialogi ovat hyvin tärkeitä Englannissa ja Walesissa, mikä johtuu väestön tilastollisesta monimuotoisuudesta. Samalla kun rohkaisen teitä tässä tärkeässä työssänne, pyydän teitä olemaan auliita apostolisen konstituution *Anglicanorum Coetibus* määräysten toimeenpanossa auttaaksenne niitä anglikaaniryhmiä, jotka haluavat päästä täyteen yhteyteen katolisen kirkon kanssa. Olen vakuuttunut siitä, että saadessaan lämpimän ja avosydämisen vastaanoton nämä ryhmät tulevat olemaan siunaus koko kirkolle.

Näiden ajatusten myötä uskon teidän apostolisen virkanne pyhän Davidin, pyhän Yrjänän ja kaikkien Englannin ja Walesin pyhien ja marttyyrien haltuun. Johtakoon ja suojelkoon teitä aina Walsinghamin Neitsyt Maria. Teille kaikille ja teidän maanne papeille, sääntökuntalaisille ja uskoville maallikoille annan sydämellisesti apostolisen siunaukseni vakuutena rauhasta ja ilosta Herrassamme Jeesuksessa Kristuksessa.

Paavi Benedictus XVI

© Copyright 2010 - Libreria Editrice Vaticana

Väliotsikot toimituksen. Kuvassa piispainkokouksen jäsenet poistumassa paavin audienssilta.

Paastokäsky

Helsingin piispan paastokäsky, joka toistaa Pohjoismaiden piispainkokouksen suositukset vuodelta 1985. Tänä vuonna (2010) tuhkakeskiviikko on 17.2. ja pitkäperjantai 2.4.

1. Uskovia velvoittaa paasto ja liharuoasta pidättyminen, abstinenssi, tuhkakeskiviikkona ja pitkänäperjantaina. Paastoamisvelvollisuus koskee täysi-ikäisiä siihen asti, kun he täyttävät 60 vuotta, abstinenssi 14 vuotta täyttäneitä.

2. Perjantaisin jokainen 14 vuotta täyttänyt täyttää katumusvelvollisuuden esimerkiksi:

- pidättymällä liha- tai jostakin muusta ruoasta,
- pidättymällä alkoholin tai tupakan käytöstä tai jostakin muusta nautinnosta,
- pidättymällä kaikesta ruoasta tavallista pidemmän ajan; näin säästynyt raha voidaan lahjoittaa hiippakunnan Caritas-järjestön kautta käytettäväksi hätää kärsivien hyväksi,
- omistamalla erityistä huomiota perheen yhteiseen rukoukseen, osallistumiseen pyhään messuun, sakramentin palvontaan tai ristintien hartauteen,
- antamalla erityistä huomiota niille, jotka ovat köyhiä, sairaita, vanhuksia tai yksinäisiä.

3. Jokainen voi vapaasti valita sen katumuksen harjoittamisen muodon, jota hän tavallisina perjantaina noudattaa, eikä sen tarvitse aina olla sama.

4. Ei ole katsottava synniksi, jos joku ei täytä katumusvelvollisuuttaan jonain perjantaina. Vakava aikomus katumuksen harjoittamiseen on kuitenkin velvoittava.

+ Teemu Sippo SCJ
Helsingin piispa

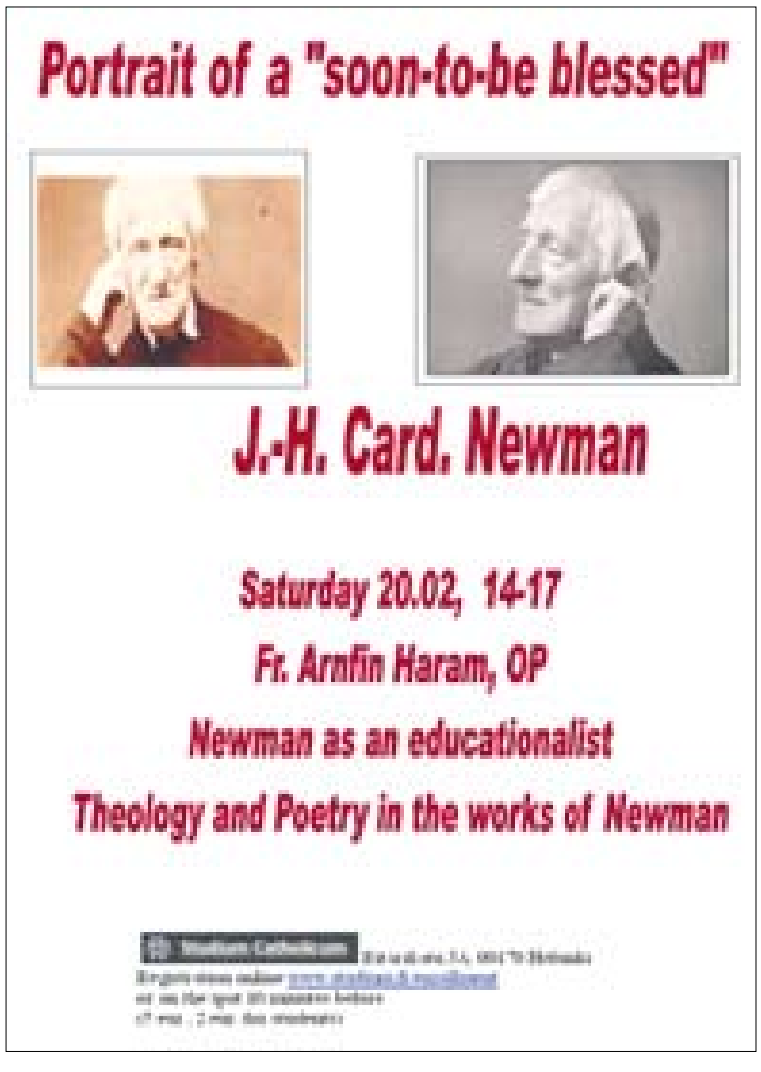

HELSINKI

PYHÄN HENRIKIN KATEDRAALISEURAKUNTA

Pyhän Henrikin aukio 1 A, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.45 missa latina (1. ja 3. su engl; 2. su ranska; 4. su esp; 5. su engl), 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja ja perhemessu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe messu 18.00, ti, to messu 7.30. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

11.2. to 18.00 elokuvakerho
13.2. la 10.30–13.00 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu, karnevaalit seurakuntasalissa
14.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 10.30-13.00 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
15.2. ma 19.00 avioliittokurssi seurakuntasalissa
16.2. ti 14.00 seniorit: messu ja kokous, 16.30-18.30 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten
17.2. ke tuhkakeskiviikko: 16.30 Mass and distribution of ashes in English, 18.00 messu ja tuhkan jakaminen
20.2. la 11.00 messu ranskaksi ja kirkkokahvit, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
21.2. su paaston 1. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 16.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
22.2. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
23.2. ti 18.00 CSC: ruusukko ja messu
26.2. pe 17.30 ristintie, 18.00 iltamessu
27.2. la 10.00-17.00 hiippakunnan pastoraalineuvosto, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
28.2. su paaston 2. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu venäjäksi, 16.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu
1.3. ma 19.00 avioliittokurssi seurakuntasalissa
5.3. pe 17.30 ristintie, 18.00 iltamessu
6.3. la 11.00 messu ranskaksi, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
7.3. su paaston 3. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu italiaksi, 16.00 messu puolaksi, 18.00 iltamessu
8.3. ma 14.30 katumushartaus koululaisille, 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
9.3. ti 18.00 CSC: ruusukko ja messu

DIASPORA
Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): 21.2., 21.3. su 16.00
Tikkurila (ort. kirkko, Läntinen Valkoisenlähteentie 48): 28.2., 28.3. su 16.00

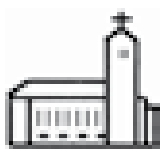

PYHÄN MARIAN SEURAKUNTA

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

La 18.00 aattomessu suomeksi, su 10.00 päämessu suomeksi, kirkkokahvit, 11.30 messu, kirkkokahvit (1. su ruotsi; 2. ja 4. su lastenmessu; 3. su vietnami; 5. su saksa), kuukauden 2. su 16.00 messu espanjaksi, kuukauden 3. su 16.00 messu puolaksi, 18.00 messu englanniksi, kirkkokahvit. Ti, ke, to, pe 18.00 iltamessu, la 9.30 aamumessu. Ti 17.30 ruusukkorukous, to ja pe adoraatio 18.30-19.00. Rippitilaisuus ti, ke, to, pe, la 17.30–18.00, su 9.30-9.55 ja 17.30-17.55. Confessions Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 17.30–18.00, Sun. 9.30-9.55 and 17.30-17.55.

13.2. la 9.30 messu suomeksi, 10.00-14.00 sakramenttiopetus Englantilaisessa koulussa (vahvistus), 18.00 iltamessu suomeksi
14.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu lapsille, Cafe Maria seurakuntasalissa, 16.00 messu espanjaksi, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
17.2. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 iltamessu ja tuhkan jakaminen suomeksi
20.2. la 9.30 messu suomeksi, 18.00 iltamessu suomeksi
21.2. su paaston 1. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
27.2. la 9.30 messu suomeksi, 18.00 iltamessu suomeksi
28.2. su paaston 2. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu lapsille, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
6.3. la 9.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 10.00-14.00 lauantaikurssi/Lördagskursen Englantilaisessa koulussa, 11.00 messu suomeksi, 18.00 iltamessu suomeksi
7.3. su paaston 3. sunnuntai: 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 18.00 iltamessu suomeksi

TURKU

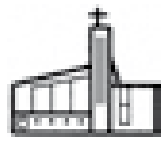

PYHÄN BIRGITAN JA AUTUAAN HEMMINGIN SEURAKUNTA

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi tai latinaksi/Mass in English or Latin. Ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

12.2. pe 18.00 messu Porissa
13.2. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 13.15 maalauskerho, 17.00 messu puolaksi
14.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 Mass in English
16.2. ti 19.00 informaatiokurssi
17.2. ke tuhkakeskiviikko: 18.30 messu ja tuhkan jakaminen
20.2. la 10.00 messu Ahvenanmaalla
21.2. su paaston 1. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
28.2. su paaston 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 Mass in English
6.3. la 9.30 katekeesi, 13.00 perhemessu, 17.00 messu puolaksi
7.3. su paaston 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu latinaksi

Ruusukko sunnuntaisin ennen päämessua klo 10.00.

DIASPORA
Ahvenanmaa: 20.2. la 10.00
Eurajoki: 14.2., 28.2. su 15.00
Pori: 12.2. pe 18.00

JYVÄSKYLÄ

PYHÄN OLAVIN SEURAKUNTA

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi@catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi.

Su 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English. Ma 18.00 messu ja 18.30 adoraatio (sisarten kappelissa, Kalervonkatu 6), ti 7.00 messu, ke 18.00 messu ja 18.30 adoraatio, to 7.00 messu, pe 7.00 messu ja 18.00 adoraatio, la 9.00 messu. Rippitilaisuus ke ja su puoli tuntia ennen messun alkua ja sopimuksen mukaan. Confessions on Wednesdays and Sundays 30 mins before Mass and on request.

12.2. pe 18.00 messu Kiteellä
13.2. la 9.45 uskonnonopetus Joensuussa, 11.00 messu Joensuussa, 15.00 messu Varkaudessa
14.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 Mass in English
17.2. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 messu ja tuhkan jakaminen
20.2. la 9.00 lauantaikurssi, 12.15 messu
21.2. su paaston 1. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 Mass in English, 18.30 messu Kajaanissa
22.2. ma pyhän apostoli Pietarin piispanistuin: 18.00 messu
24.2. ke 14.00 seniorit
26.2. pe 18.00 messu Savonlinnassa burmalaisille
27.2. la 9.45 uskonnonopetus Savonlinnassa, 11.00 messu Savonlinnassa, 15.00 messu Mikkelissä
28.2. su paaston 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 Mass in English, 17.00 messu Kuopiossa
5.3. pe 18.00 messu Kiteellä
6.3. la 9.45 uskonnonopetus Joensuussa, 11.00 messu Joensuussa, 15.00 messu Varkaudessa
7.3. su paaston 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 Mass in English, 18.30 messu Kajaanissa

DIASPORA
Joensuu (ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): 13.2., 6.3. la 9.45 uskonnonopetus, 11.00 messu
Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): 21.2., 7.3. su 18.30
Kitee (ev.lut. kirkko, Savikontie 5): 12.2., 5.3. pe 18.00
Kuopio (ort. tuomiokirkon srk-sali, Snellmaninkatu 8): 28.2., 28.3. su 17.00
Mikkeli (ev.lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20): 27.2., 27.3. la 15.00
Savonlinna (ort. kirkko, Erkonkatu 11): 27.2., 27.3. la 9.45 uskonnonopetus, 11.00 messu, 26.2., 26.3. pe 18.00 messu burmalaisille (eri osoite)
Varkaus (ort. kirkko, Taipaleentie 26): 13.2., 6.3. la 15.00

USKONNONOPETUS
20.2., 20.3. la 9.00

SENIORIT
24.2. ke 14.00

TAMPERE

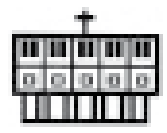

PYHÄN RISTIN SEURAKUNTA

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@catholic.fi. Kotisivu risti.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 18.00 iltamessu englanniksi/Mass in English. Ke 17.40 iltarukous, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.

11.2. to 18.00 iltamessu, 18.30 adoraatio
12.2. pe 18.00 iltamessu, 18.30 adoraatio
14.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
17.2. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 messu ja tuhkan jakaminen
18.2. to 18.00 iltamessu, 18.30 adoraatio
19.2. pe 17.30 ristintiehartaus, 18.00 iltamessu
21.2. su paaston 1. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
25.2. to 18.00 iltamessu, 18.30 adoraatio
26.2. pe 17.30 ristintiehartaus, 18.00 iltamessu
27.2. la 18.00 perheillallinen seurakuntasalissa
28.2. su paaston 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
1.-6.3. Huom., ei messua kirkossamme!
7.3. su paaston 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

PERHEILLALLINEN SEURAKUNTASALISSA – FAMILY DINNER IN THE PARISH HALL
27.2. klo 18.00
27.3. klo 18.00

LASTENKERHO
20.2. klo 10.30
17.4. klo 10.30
15.5. klo 10.30

MESSUT PUOLAKSI – MSZE PO POLSKU
21.2. klo 14.00
21.3. klo 14.00

KATEKEESI SEURAKUNNASSA
6.2. klo 9.45
13.3. klo 9.45

DIASPORA
Hämeenlinna (ort. kirkon srksali, Matti Alangon katu 11): 7.2., 7.3. su 15.00
Kokkola (ev.lut. kirkon srksali, Oravankatu 29): 14.2., 14.3. su 18.00 (ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 28.2., 28.3. su 16.00
Kristiinankaupunki (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 19.2., 19.3. pe 18.00
Lapua (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 30.2., 13.2., 27.2., 13.3., 27.3. la 12.00
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelitie 5): 14.2., 28.2., 14.3., 28.3. su 12.00
Seinäjoki (ev.lut. kirkon srksali, Ala-Kuljankatu 1): 20.2., 20.3. la 16.00
Vaasa (ort. kirkon srksali, Koulukatu 45): 13.2., 27.2., 13.3., 27.3. la 16.00

KOUVOLA

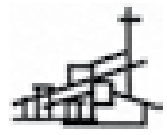

PYHÄN URSULAN SEURAKUNTA

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@catholic.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. su) tai 18.00 (3. ja 4. su) päämessu kirkossa, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

11.2. to 18.00 iltamessu
13.2. la 13.00 perhemessu
14.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 11.00 messu
17.2. ke tuhkakeskiviikko: 18.00 messu ja tuhkan jakaminen
18.2. to 18.00 iltamessu
19.2. pe 18.00 ristintiehartaus
21.2. su paaston 1. sunnuntai: 18.00 messu
25.2. to 18.00 iltamessu
26.2. pe 18.00 ristintiehartaus
28.2. su paaston 2. sunnuntai: 18.00 messu
4.3. to 18.00 iltamessu

5.3. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 ristintiehartaus, messu ja adoraatio
7.3. su paaston 3. sunnuntai: 11.00 messu

DIASPORA
Hamina (ev.lut. srk-keskus, Mannerheimintie 12): 28.2., 28.3. su 11.00
Kotka (Hovisaaren ev.lut. srk-talo, Ruununmaankatu 3): 14.2., 14.3. su 16.00
Lahti (ort. kirkko): 6.2., 6.3. la 16.00
Lappeenranta (ort. kirkko): 21.2., 21.3. su 12.00

USKONNONOPETUS
Kouvola: 13.2., 13.3. la 11.00-13.00, 13.00
Lahti (ort. kirkon tiloissa): 6.2., 6.3. la 14.00-16.00

OULU

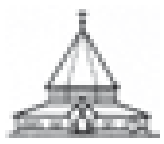

NASARETIN PYHÄN PERHEEN SEURAKUNTA

Liisantie 2, 90560 Oulu. Puh. ja fax 08-347834. Sähköposti perhe(at)catholic.fi. Kotisivu perhe.catholic.fi

Su 11.00 päämessu. Ma, ti, ke, to, pe 17.00 iltamessu. To adoraatio messun jälkeen. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Pe 17.00 ristintiehartaus ja messu. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

14.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
17.2. ke tuhkakeskivikko: 17.00 messu ja tuhkan jakaminen
21.2. su paaston 1. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
28.2. su paaston 2. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Raahessa
7.3. su paaston 3. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
14.3. su paaston 4. sunnuntai: 10.00 Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä

DIASPORA
Tornio (Kirkkokatu 13): 7.2., 21.2.. 7.3. su 17.00
Raahe (Brahenkatu 2): 28.2. su 17.00
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 14.2., 14.3. su 17.30

TOIMISTOT

KATEKEETTINEN KESKUS

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095. Fax 09-5885157. Sähköposti katekeesi@catholic.fi.

KATOLINEN TIEDOTUSKESKUS

Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-650715. Sähköposti info@catholic.fi. Kotisivu katolinen.net. Avoinna arkisin 10-16.

KESKUKSET

STELLA MARIS

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-335793, fax 019-335892. Sähköposti stellamaris@catholic.fi.

STUDIUM CATHOLICUM

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi. Kotisivu www.studium.fi

Kirjasto on avoinna tiistaina ja torstaina klo 10-16 sekä keskiviikkona klo 10-18. **Kappelissa** vietetään messua maanantaina, keskiviikkona ja perjantaina klo 8.20. Torstaisin ekumeeninen rukoushetki klo 8.30. Lisätietoja luennoista ja muusta toiminnasta www.studium.fi.

SUOMEN CARITAS

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi.

TAPAHTUMIA

ACADEMICUM CATHOLICUM

Academicum Catholicumin ohjelma keväällä 2010
Verksamhetskalender för våren 2010

Kokoukset pidetään Studium Catholicumissa, Ritarik. 3 b A, Helsinki. / Möteslokal är Studium Catholicum, Riddareg. 3 b A, Helsingfors. Tilaisuudet ovat avoimia kaikille./ Öppet för alla.

Torstaina 18.2. kl. 18.00: Kevään ensimmäisessä kokouksessa vieraanamme on professori Christian Krötzl Tampereen yliopistosta: Hän puhuu aiheesta "Pyhiinvaellukset Pohjoismaista keskiajalla" ./ Vårens första föredrag är av professor Christian Krötzl från Tammerfors Universitet:" Pilgrimsfärder från Norden", på finska
Torstaina 18.3. klo 18.00: Isä Frans Voss, SCJ, puhuu otsikolla "Parannuksenteko ja parantuminen" / Pater Frans Voss, SCJ, talar om "Bot och bättring", på finska
Torstaina 22.4. klo 17.30: AC:n jäsenet kutsutaan vuosikokoukseen, jossa käsitellään sääntömääräiset asiat. Vuosikokouksen jälkeen n. klo 18.00 professori Åsa Ringbom Åbo Akademista puhuu Ahvenanmaan keskiaikaisista kirkoista ruotsiksi / Torsdagen 22.4. kl. 17.30 sammankallas AC:s medlemmar till årsmöte. På årsmötet behandlas stadgeenliga ärenden. Ca. kl. 18.00 professor Åsa Ringbom, Åbo Akademi talar om "Nya forskningsrön om de åländska medeltida kyrkorna". HUOM. VUOSIKOKOUKSEN AIKA/ OBS. ÅRSMÖTETS TID
Torstaina 20.5. klo 18.00: Isä Antoine Lévyn, OP, englanninkielisen esitelmän aiheena on "Millä tavalla skolastinen ajattelutapa syntyi" (How was the Scholastic Thinking born)/ Torsdagen 20.5. kl. 18.00 Fader Antoine Lévy, OP, talar på engelska om hur det skolastiska tänkandet blev till.

BIRGITTALAISJÄRJESTÖN MAALLIKKO-OBLAATIT

Birgittalaisjärjestön maallikko-oblaateilla on kokous Turun luostarissa, Ursininkatu 15 A helmikuussa pe 26.2. klo 16.30. Kotisivu: www.kolumbus.fi/birgitta.turku/oblaatit

CATHOLIC STUDENTS' CLUB

cschelsinki.wordpress.com

Rosary and Holy Mass in Latin and English. St. Henry's Cathedral on the following Tuesday evenings at 18.00 - welcome:

Feb 23;
Mar 9&23
Apr 6&20
May 4&18

ELOKUVAKERHO

kokoontuu Henrikin seurakuntasalissa seuraavina päivinä klo 18.00: 11.2, 11.3 ja 15.4.

FRANSISKAANIMAALLIKOT OFS

Kokoonnumme keskiviikkoisin klo 17-19 p. Marian seurakuntasalissa, Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Syksyn ja kevään aikana aiheenamme ovat suomennetut mietiskelyt fransiskaani-isä Henrik Roelvinkin OFM kirjasta Vem är du, Gud, och vem är jag? Meditationer för Franciskanska Lekmän. Kokouksiimme ovat tervetulleita kaikki, joilla on hyvä tahto.

17.2. Tuhkakeskiviikko. Ei kokousta. Otamme katumuksen tuhkaristin kukin omassa kirkossamme
17.3.VI mietiskely: Mitä teen maailmassa?
14.4.VII mietiskely: Miten elän kirkossa?
Maanantai 10.5. EUFRA-PÄIVÄ 2010 On fransiskaanimaallikoiden rukous- ja paastopäivä
19.5. VIII mietiskely: Yhteyteni Jumalaan ja ympäröivään maailmaan. Kevään viimeinen kokousilta.

GREGORIUS-YHDISTYS

Societas Sancti Gregorii Magni

Kotisivu **gregoriusyhdistys.wordpress.com**. Sähköposti summorum@gmail.com. Kotisivu: Puheenjohtaja Nikodemus Heikman. Moderaattori isä Antoine Lévy OP.

Isä Durham FSSP vierailee Suomessa:
- pe 19.2. messu Tampereen kirkossa klo 18.00.
- la 20.2. messu Tampereen kirkossa klo 18.00.
- su 21.2. messu Pyhän Henrikin katedraalissa klo 16; sen jälkeen tapaaminen seurakuntasalissa.

JEESUKSEN PYHÄN SYDÄMEN MAALLIKOT (SCJ)

Moderaattori Wieslaw Swiech SCJ. Puheenjohtaja Matti Andelin, gsm 040-5792426.

Helsinki: Yhdyshenkilö Harri Mäkelä, Harjuviita 18 A 28, 02110 Espoo, gsm 040-7365470, E-mail harri.v.makela@kolumbus.fi.
Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com.
Turku: Yhdyshenkilö Hilkka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilkka.bernard@hotmail.com

KIRJALLISUUSPIIRI

kokoontuu entiseen tapaan Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3b A, 3. krs, klo 18.00 seuraavina päivinä seuraavien kirjojen parissa:

15.2. Manzoni: Kihlautuneet
15.3. Dante: Paratiisi
19.4. Leinonen: Myrtti ja alppiruusu
10.5. Timmermans: Muheva maa

Kaikki kirjoista ja kirjallisuudesta kiinnostuneet, tervetuloa!

KARMELIITTAMAALLIKOT

Hiljainen rukous (17.00-17.30) ja vesper (17.30-17.45) maanantaisin Pyhän Henrikin katedraalin sakramenttikappelissa. Tervetuloa!

RAKKAUDEN LÄHETYSSISARET

Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211.

Holy Mass in English on Monday at 9:00 AM. Adoration on Monday at 17:30

TERESA RY

Teresat kokoontuvat kevätkaudella Pyhän Marian seurakuntasalissa iltamessun jälkeen oheisen aikataulun mukaisesti, poikkeuksellisesti alkavan remontin vuoksi vain kerran. Tervetuloa mukaan kaikki entiset ja uudet Teresat.

Tiistaina 16.2.2010 Vuosikokous, ei vaaleja; Andanten (European Alliance of Catholic Women´sorganisations) kuulumisia, Johanna Kivi kertoo terveisiä syksyn tapaamisesta, keskustelua
Lauantaina 13.3.2010 Kirpputori -myyjäisten valmistelu
Sunnuntaina 14.3.2010 Kirpputori–myyjäiset. Pyrimme tyhjentämään varastoja, emme valitettavasti voi tällä kertaa ottaa uusia tavaroita kirpputorille, ainoastaan leivonnaisia ja ruokatavaroita myyntiin.
Tarvittaessa järjestämme myyjäisten jälkeen työillan tavaroiden pakkaamiseen ennen remonttia.

Huhtikuussa 2010 Marian seurakunnan remontti Teresojen toiminta jatkuu syyskaudella remontin valmistuttua.

SEKALAISTA

SENIORIT

Tiistaina 16. helmikuuta klo 14.00 messu Pyhän Henrikin katedraalissa ja sen jälkeen vuoden ensimmäinen kokoontuminen seurakuntasalissa. Tervetuloa!

Verbi Dei sono
Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. *Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions. Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.*

Seurakuntien ja yhdistysten ilmoitukset **seuraavaan lehteen (2010/03) ajalle 5.3.-28.3.** on toimitettava viimeistään **19.2.2010** mieluiten sähköpostitse osoitteeseen **info@catholic.fi**. Säilytä aina tärkeästä aineistosta kopio itselläsi!

Kysymyksiä bioetiikasta — eutanasia

1) Mitä ”eutanasia” tarkoittaa?

Etymologisesti ”eutanasia” tulee kreikkalaisesta sanasta *eu-thanatos*, ”hyvä kuolema”. Sen vuoksi nykyään käytettään myös termiä ”armokuolema” samassa merkityksessä.

2) Onko totta, että eutanasia tuottaa hyvän kuoleman?

Tällainen väite ei vastaa todellisuutta. Sanalla eutanasia tarkoitetaan sellaista tekoa tai laiminlyöntiä sairaan ihmisen tavallisessa hoidossa, joka johtaa potilaan kuolemaan. Tahallinen kuoleman tuottaminen ei voi olla milloinkaan hyvä asia eikä armon osoitus.

3) Miksi etsitään kuolemaa?

Eutanasian tarkoituksena on yleensä sietämättömän kärsimyksen lopettaminen. Se tehdään henkilön omasta tai hänen läheistensä vakaasta toivomuksesta. Eutanasian tarkoituksena voi myös olla elämän päättäminen, ennen kuin parantumattomaksi tiedetty sairaus johtaa sietämättömään kärsimykseen.

4) Onko kuolema oikea ratkaisu kärsimykseen lääketieteen näkökulmasta?

Yksikertaisena vastauksena voidaan sanoa, että kuolema ei ole ratkaisu sairauteen vaan elävän ihmisen loppu. On totta, että kärsimys joskus voisi olla sietämätön sairaalle, mutta lääkärin osaaminen ja taidot on tarkoitettu terveyden ja elämän säilyttämiseksi eikä niiden lopettamiseksi.

5) Miksi elämä on niin tärkeä?

Koska elämä on lahja ja laina, joka tulee Jumalalta eikä se kuluu ihmisille. Jumala yksin on elämän Herra sen alusta loppuun asti. Jumala myös käski: älä tapa!

Jokainen ihmiselämä on pyhä sikiämisen hetkestä kuolemaan saakka, sillä Jumala on tahtonut ihmisen hänen itsensä tähden ja on luonut hänet elävän ja pyhän Jumalan kuvaksi ja kaltaisuuteen.

6) Onko erilaisia tapoja harjoittaa eutanasiaa?

Ei ole mitään yhtä ryhmitystä, mutta kuolema voi seurata muutamilla tavoilla:

a) Keinojen mukaan:

- *aktiivinen*: teko joka aiheuttaa suoranaisesti kuoleman.
- *passiivinen*: laiminlyönti. Esimerkiksi kun ihminen, joka tarvitsee happea hengittääkseen tai ravintoa, ei saa sitä.
- *välitön*: vammaisilta, sairailta tai kuolevilta ihmisiltä riistetään elämä mitä tahansa perustetta käyttäen.
- *välillinen*: potilas haluaa saada hoitoa mutta kipua lievittävien aineiden käyttö, joka helpottaa sairaan oloa, lyhentää hänen elämäänsä hänen sitä haluamattaan.

b) Potilaan tahdon mukaan:

- *vapaehtoinen*: potilas tahtoo elämän lopettamista.
- *ei-vapaaehtoinen*: pyyntöä ei ole, mutta se oletetaan (potilas ei pysty ilmaisemaan sitä)
- *tahdonvastainen*: potilaan tahtoa vastaan.

7) Onko eutanasia aina paha asia?

Kärsimyksen lopettamiseksi tehty toimenpide tai sen poisjättäminen, jolloin tarkoituksena on aiheuttaa kuolema tai joka itsessään saa sen aikaan, on aina murha. Se rikkoo raskaasti ihmispersoonan arvokkuutta vastaan ja Luojan pyhyyttä vastaan.

Toisaalta välillinen eutanasia ei ole aitoa eutanasiaa. Voi olla moraalisesti ihmisen arvokkuuden mukaista, jos kuolemaa ei ole suoranaisesti haettu, ei päämääränä eikä välineenä, vaan ainoastaan ennalta nähtynä ja väistämättömäksi hyväksyttynä.

8) Onko elämällä ehdoton armo?

Elämällä ei ole ehdotonta armoa vaan pyhitetty armo. Tämä tarkoittaa, että kun kuolema tulee luonnollisella tavalla, se pitää hyväksyä.

9) Onko kaikki keinot sallittu ihmisen hengissä pitämiseksi?

”Lääkinnällisesti raskaiden, vaarallisten, poikkeuksellisten tai odotettuihin tuloksiin verrattuna kohtuuttomien hoitotoimien keskeyttäminen voi olla oikeutettua. Tällöin on kyseessä ”ylimitoitetun hoitoideologian” torjuminen. Silloin ei haluta aiheuttaa kuolemaa vaan hyväksytään se, ettei kuolemaa voida estää. Potilaan itsensä on tehtävä asiassa ratkaisu, jos hän vain kykenee siihen; muussa tapauksessa sen tekevät siihen laillisesti oikeutetut henkilöt. Tällöinkin on aina kunnioitettava potilaan järjissään ilmaisemaa tahtoa ja hänen laillisia etujaan” (KKK 2278).

10) Pitääkö kuolevien hoitoa jatkaa?

Vaikka kuolema kaikesta päätellen on jo lähellä, ei saa keskeyttää hoitoa, joka sairaalle ihmiselle tavallisesti annetaan. Kuolevan hoito on esikuvallinen muoto lähimmäisenrakkautta; siitä syystä tätä hoitomuotoa on edistettävä.

11) Mitä sanovat eutanasian puolustajat?

Heidän mukaansa myötätunnon perusteella tai potilaan tahdon kunnioittamisen takia eutanasia on hyvä keino ja tavoite kärsivälle ihmisille. Eläminen muuttuu pahaksi, kun se ei ole elämisen arvoista, kun se vain tuo lisää kärsimystä. Tässä tilanteessa jopa rakkaus saattaisi oikeuttaa kuoleman. Tätä ajatusta perusteellaan kivun ja kärsimyksen lopettamisen pohjalta. Mutta kaunis ajatus ei puolusta ihmistä vaan päinvastoin se ajaa hänet itsetuhoa kohti.

12) Kuka sitten voi sanoa milloin kannattaa elää?

Jokaisen viattoman ihmisen peruuttamaton oikeus elää muodostaa yhteiskunnan ja sen lainsäädännön peruselementin. ”Maallisen yhteiskunnan ja poliittisen vallan on … tunnustettava ihmisen luovuttamattomat oikeudet ja kunnioitettava niitä. Nämä inhimilliset oikeudet eivät ole riippuvaisia yksilöstä itsestään tai hänen vanhemmistaan. Ne eivät ole yhteiskunnan ja valtion tekemiä myönnytyksiä, vaan ne kuuluvat ihmisluontoon ja ovat ihmiselle luontaisia sen luovan aktin ansiosta, josta hän on saanut alkunsa. Näiden perusoikeuksien joukossa on mainittava jokaisen ihmisolennon oikeus elää ja säilyttää ruumiillinen koskemattomuutensa sikiämishetkestä kuolemaan saakka.” (Uskonopin kongregaation ohje *Donum vitae*, 3; KKK 2273)

13) Ovatko poikkeukset mahdollisia?

Jos elämän arvokkuutta koskevia poikkeuksia sallitaan, on mahdollista, että kuka tahansa voi päättää sekä elämän alusta että lopusta. Milloin ihminen on tarpeeksi arvokas ansaitakseen elää tai tarpeeksi arvoton ansaitakseen kuolla? Kuka voi sanoa, mitkä ovat arvokkaan elämän ehdot? Eduskunta, presidentti, diktaattori....? Miksemme opi 1900-luvusta? Emmekö muista, mitä Hitler ja Stalin tekivät? Kaikki ihmiselämä on arvokasta ja pyhää.

14) Entä jos potilas haluaisi tappaa itsensä tai saada apua sitä varten millä keinolla tahansa?

Potilaan tahto itsemurhaan saattaisi olla järkevä teoreettisella tasolla ainoastaan jos hän tietäisi, mitä ”olla kuollut” tarkoittaa. Kuoleman toive syntyy joskus potilaan masennuksesta. On olemassa tapauksia, jolloin antamalla sopivat lääkkeet potilaalle masennus loppuu ja hänelle palaa uudestaan elämisen halu. Joskus paras lääke on rakkaus. Potilaan ollessa lähellä Jumalaa ja omaisiaan sekä ystävien ympäröimänä on helpompi kantaa taudin kärsimystä.

15) Entä kun kuolema tulee väistämättä?

Kuolevien tulee saada osakseen huolenpitoa ja hoitoa, jotta he voisivat elää jäljellä olevan aikansa arvokkaasti ja rauhassa. Omaisten tulee tukea heitä rukouksillaan. Heidän on muistettava pitää huolta siitä, että sairaat saavat sopivalla hetkellä sakramentit, jotka valmistavat heitä kohtaamaan elävän Jumalan.

Raimo Goyarrola
Lääketieteen maisteri
ja teologian tohtori

Perustuu Katekismukseen (KKK 2276-2279) ja Johannes Paavali II:n kiertokirjeeseen *Evangelium vitae*.

25 vuotta suomalaista ekumeniaa Roomassa

L'Osservatore Romano

Katolisen, ortodoksisen ja evankelis-luterilaisen kirkon korkein johto Suomesta vieraili 14.-20. tammikuuta Roomassa perinteisen Pyhän Henrikin juhlan yhteydessä. Tänä vuonna ekumeenisella pyhiinvaelluksella olivat mukana piispa **Teemu Sippo** SCJ sekä isä **Manuel Prado** katolisesta kirkosta, arkkipiispa **Leo** sekä Joensuun piispa **Arseni** ortodoksisesta kirkosta ja arkkipiispa **Jukka Paarma** sekä kirkkoneuvos **Risto Cantell** luterilaisesta kirkosta.

Pyhän Henrikin messua vietettiin tänä vuonna jo 25. kerran. Joka toinen vuosi kyseessä on katolinen messu, joka toinen vuosi luterilainen ehtoollisjumalanpalvelus. Tänä vuonna messun vietti piispa Teemu, ja siinä saarnasi arkkipiispa Leo Suomen ortodoksisesta kirkosta.

Piispoilla oli matkan aikana myös yksityisvastaanotto paavi **Benedictus XVI**:n kanssa (ks. paavin puhe vieressä). Paavi sai piispoilta lahjaksi piispa Arsenin maalaaman ikonin pyhästä Henrikistä (tämän lehden kannessa.

Pyhiinvaellusmatkan aikana suomalaiset vierailivat myös Paavillisessa kristittyjen ykseyden edistämisen neuvostossa ja osallistuvat ekumeenisiin vespereihin. He myös tapasivat Suomen Pyhän istuimen suurlähettilään **Alpo Rusin**.

Zdzislaw Huber SCJ

Matkan yhteydessä kiitosta sai myös Rooman pohjoismaisten ekumeenisten tapahtumien järjestelyjen taustalla toimiva bigittalaisjärjestön yleisabbedissa, äiti **Tekla Famiglietti** OSSS, jolle Risto Cantell ojensi Agricolamitalin (kuvassa).

KATT/VIS/KT

Paavi Benedictus XVI otti maanantaina 18.1. vastaan ekumeenisen valtuuskunnan Suomesta Pyhän Henrikin juhlan yhteydessä. Tässä paavin puheenvuoro:

Arvostetut ystävät, kiintymyksellä tervehdin teitä kaikkia ekumeenisen delegaation jäseniä, jotka olette tulleet Roomaan pyhän Henrikin juhlan viettämistä varten. Tämä tilaisuus on kahdeskymmenesviides vuotuinen vierailunne Roomassa. Siksi muistan kiitollisena, kuinka nämä tapaamiset ovat vaikuttaneet merkittävällä tavalla kristittyjen välisten suhteiden vahvistumiseen maassanne.

Vatikaanin II kirkolliskokous velvoitti katolisen kirkon "lähtemään ekumenian tielle, eikä se aio kääntyä siltä takaisin. Se kuuntelee Herran Henkeä, joka opettaa lukemaan tarkkaavasti ajan merkkejä" (Ut unum sint, 3). Tämän polun katolinen kirkko omaksui silloin koko sydämellään. Idän ja lännen kirkoilla, joiden molempien traditiot elävät maassanne, on todellinen, tosin yhä epätäydellinen yhteys. Tämä on syy pahoitella menneisyyden hankaluuksia, mutta se on varmasti myös seikka, joka kannustaa meitä yhä suurempii ponnistuksiin ymmärtää ja tehdä sovintoa, jotta veljellinen ystävyytemme ja vuoropuhelumme voisi kerran vielä kehittyä täyteen, näkyvään ykseyteen Jeesuksessa Kristuksessa.

Te mainitsitte puheessanne Yhteisen julistuksen vanhurskauttamisesta, joka nyt on kymmenvuotias. Se on konkreettinen merkki siitä veljeydestä, jonka luterilaiset ja katolilaiset ovat löytäneet. Tässä merkityksessä voin tyytyväisenä mainita Suomessa ja Ruotsissa käydyn pohjoismaisen luterilais-katolisen vuoropuhelun joistakin kysymyksistä, jotka ovat seurausta Yhteisestä julistuksesta. On suuresti toivottavaa, että vuoropuhelusta saatava teksti vaikuttaisi myönteisesti siihen polkuun, joka vie kohti kadotetun ykseytemme palautumista.

Jälleen kerran olen iloinen voidessani osoittaa kiitollisuuteni teidän kestävyydestänne näissä 25 vuotta jatkuneissa yhteisissä pyhiinvaelluksissanne. Ne osoittavat teidän kunnioituksenne Pietarin seuraajaa kohtaan samoin kuin teidän hyvän uskonne ja toiveenne saavuttaa ykseys veljellisen vuoropuhelun avulla. On palava rukoukseni, että eri kristilliset kirkot ja kirkolliset yhteisöt, joita te edustatte, voivat saada voimaa tästä veljeyden hengestä, kun yhdessä kestämme pyhiinvaelluksellamme. Teille ja pastoraalisen huolenpitonne alaisuudessa oleville pyydän mielelläni kaikkivaltiaan Jumalan ylenpalttisia siunauksia.

Paavi Benedictus XVI

© Copyright 2010 - Libreria Editrice Vaticana

Kolumni

Miksi pappien vuosi?

Meidän kirkossamme on parhaillaan menossa erityinen pappien vuosi. Se alkoi viime vuoden Jeesuksen pyhän sydämen juhlasta ja päättyy tänä vuonna samaan juhlaan. Pappien vuoden suojelija on köyhä pappi Jean Marie Vianney, joka syntyi 1700-luvun lopulla Ranskan vallankumouksen aikaan. Hän sai ensimmäisen kommuunionsa salassa, heinäladossa, hankaluuksien välttämiseksi niiden taholta, jotka pyrkivät hävittämään kristinuskon maastaan väkivallalla, uusien aatteiden: vapauden, tasa-arvon ja veljeyden nimissä.

Jean Marie ei ollut erityisen lahjakas. Lyonin piispa vihki hänet papiksi enemmän hänen henkilökohtaisen hurskautensa kuin oppineisuutensa vuoksi. Hänestä tuli Arsin, pikku maalaiskylän paimen. Häntä ei otettu iloisesti vastaan. Köyhät talonpojat olivat vieraantuneet uskosta ja tuskin muistivat Jumalan ilosanoman elämänohjeita. Nuori pappi kärsi heidän uskon puutteestaan tavattomasti. Useamman kerran hän tunsi kiusausta jättää laumansa oman onnensa nojaan ja halusi pyytää piispaltaan siirtoa muualle. Mutta hänen uskonsa voitti yhä uudestaan tämän kiusauksen.

Parinkymmenen vuoden aikana kylästä tuli esikuvallisen elävä seurakunta, joka välitti orvoista ja lasten kasvatuksesta, avioliitot eheytyivät ja kirkkorakennus korjattiin. Kirkosta tuli taas seurakuntalaisten yhteinen rukouspaikka, ja pyhän eukaristian vietto oli viikon huippukohta kaikille isoille ja pienille kyläläisille.

Papista tuli luotettu rippi-isä, esimerkki ja elämänohjaaja monille. Jopa Ranskan muista lääneistä ja ulkopuoleltakin ihmisjoukot tulivat Arsin kirkkoherran luokse pyytämään hengellistä ohjausta ja parannuksen sakramenttia.

Miksi tämä maalaispappi veti luokseen niin paljon ihmisiä? Miksi tällaisesta kirkkoherrasta tuli pappien vuoden suojelija ja nykypappien esikuva?

Uskonsa tähden.

Viime vuosikymmenien aikana kirkon pappiskuva on hämärtynyt monista syistä. Koin tämän voimakkaasti eräässä hengellisessä kokouksessa, jossa sekä pappi että lääkäri pitivät mielenkiintoisen puheen. Ihmettelin vain sitä, miksi lääkäri puhui laajasti uskonasioista ja pappi mielen ja ruumiin terveyttä koskevista tekijöistä.

Roolijako näytti menneen hiukan sekaisin. Meidän katolisessa kirkossamme Suomessa perinteellinen roolijako on vielä olemassa —nimenomaan meidän diasporatilamme tähden, jossa papit alusta asti ovat pyrkineet palvelemaan hajallaan asuvia seurakuntalaisia. Mutta hiippakuntamme kasvaessa olisi ehkä tärkeää ottaa enemmän huomioon uusien ihmistä koskevien tieteitten opetuksia pastoraalisen työn suunnittelussa, lasten, nuorten ja aikuisten uskonnollisessa opetus- ja kasvatustyössä sekä yleensä sielunhoidossa.

Ei ole häpeällistä tunnustaa sitä, että me papit tarvitsemme jatkokoulutusta ja hengellistä kasvamista, jotta me tulkitsisimme ajan merkkejä uskosta käsin ja toimemme vastaisivat ajan haasteisiin nopeasti muuttuvissa elämänoloissa. Täytyyhän jo tavallisen työtekijän oppia useamman kerran elinaikanaan ammattinsa uusia työmenetelmiä tai jopa vaihtaa ammatista toiseen.

Näin ollen pappisvuoden tavoite on nostaa pappien profiilia, henkilökuvaa ja toimenkuvaa kirkossa ja maailmassa niin, ettei seurakuntalaisilla olisi enää vääriä odotuksia papeista eikä papeilla kohtuuttomia vaatimuksia seurakuntalaisia kohtaan. On erotettava tarkasti toistaan kaikkien kirkon jäsenten yleinen pappeus ja papiston sakramentaalinen pappeus. Pappi ei ole kutsumuksessaan vain sosiaalityöntekijä tai kirkkokansan terapeutti, eikä pelkästään autoritaarisesti seurakuntaa johtava paimen, vaan Jumala kansan palvelija. Aika on muuttunut ja sen mukaan myös johtajuuden toimintatavat. Pyhän Raamatun pappiskutsumus on palvella kirkon kansaa niin kuin kirkon varsinainen Herra, Jeesus Kristus: hänen kanssaan ja hänen valtuuttamanaan.

Pappeus on yksi seitsemästä sakramentista, jotka kattavat koko ihmiselämän. Pappi ravitsee ja vahvistaa Pyhän Hengen voimalla meidän yhteyttämme Kristukseen ja hänen kauttaan taivaalliseen Isäämme. Sakramenteissa aina korostetaan ensisijassa Jumalan armon työtä. Vasta toiseksi ihmisen osuutta, tämän armonlahjan vastaanottamista, joka tekee sakramentin hedelmälliseksi hyvissä töissä. Kun pappi toimii kutsumuksensa mukaan Kristuksen persoonassa, hän tekee näkyväksi Vapahtajan sovitus- ja ohjaustyön arvottomuudestaan huolimatta. Loppujen lopuksi Kristus itse toimii ja toteuttaa pelastuksen vihityn palvelijan kautta. Papin arvottomuus ei voi estää Kristusta toiminnasta (ks. Katolisen kirkon katekismus, 1584).

Vuosituhannen vaihtuessa Rooman kongregaatio, joka hoitaa kirkon yli kolmeasataatuhatta pappia, kirjoitti laajan asiakirjan "Pappi kolmannella vuosituhannella". Alaotsikkona oli pappi Sanan opettajana, sakramenttien palvelijana ja yhteisön johtajana.

Aikoinaan, neljännellä vuosisadalla, pyhä kirkonopettaja Augustinus pyysi hiippakuntalaisilta sekä ymmärtäväisyyttä että armahtavaisuutta itseänsä kohtaan sanoen: "Teille olen piispa; teidän kanssanne olen kristitty." Kun kunnioitamme pappeja heidän virkansa pyhyyden vuoksi, saamme heidän kauttaan armon uskonelämällemme. Kun muistamme heitä esirukouksessamme, autamme heitä uskollisesti täyttämään saamaansa koko elämän kutsumusta.

isä Frans

Miljö, ekonomi och ansvar

Vatikanens ständige observatör vid FN höll ett betydande inlägg vid Klimatkonferensen i Köpenhamn i december i fjol. Han lyfte fram frågan om relationerna mellan mänslighetens moraliska kris, ekonomi och miljö. I sitt tal framförde han behovet av en ny livsstil eftersom det nuvarande mönstret för konsumtion och produktion är ohållbart ur social, ekologisk, ekonomisk och även moralisk synvinkel.

Ärkebiskopen **Celestino Migliore** konstaterade att "… det blir tydligt att den centrala aspekten samlas i behovet av en ny och djupare syn på ekonomi och dess syften, och en djupgående och omfattande översyn av utvecklingnen, som varit bristande och snedvriden under en alltför lång tid."

Man måste helt enkelt finna svar på den kulturella och moraliska kris som människan idag finner sig i, och vars symptom varit uppenbara över hela världen. I denna sökprosess behövs realism, förtroende och hopp. Man måste få till stånd en djup kulturell förnyelse. Från denna förnyelse återupptäcks de grundläggande värdena som är nödvändiga för att bygga en bättre framtid.

Han konstaterar, beträffande miljöförändringen, att "om vetenskapens diagnos inte är tydlig och har svårt att via information och politik motivera de ansvariga och samordna snabba insatser, så måste mänsklighetens gemensamma inneboende förnuft råda". Tekniska lösningar är nödvändiga, men de är inte tillräkliga konstaterade ärkebiskopen. Det klokaste och mest effektiva program fokuserar på information, utbildning och bildandet av en ansvarskänsla mot miljövänliga mönster för utvecklig och förvaltning av Skapelsen, konstaterade han vidare. Han fortsatte och konstaterade att målsättningen är att skapa solidaritet, mellan och inom generationer, och att skingra hämmande känslor av rädsla, apokaplyptisk skräck, högdragen kontroll och fientlighet mot mänskligheten, som multipliceras i bl.a. media.

Den Heliga Stolens mål är att sprida utbildning i miljöansvar, som syftar till att skydda de moraliska förutsättningarna för en autentisk humanekologi konstaterade mons. Migliore. Vi måste skydda Skapelsen som en gåva och uppgift för alla.

Målsättningen är att skapa en ny livsstil var humanekologi respekteras i samhället.

Ärkebiskopen slutade sitt anförande med att konstatera "att det finns ett oupplösligt samband mellan beskyddet av Skapelsen, utbildning och ett etiskt förhållningssätt till ekonomi och utveckling".

Vi i Finland lever i ett konsumtionssamhälle och en marknadsekonomi som styrs av ekonomisk tillväxt var grunden är ständigt ökad konsumption. I vårt samhälle fattas betydande etiska och moraliska beslut på politisk nivå i riksdagen och i de olika kommunernas politiska organ. För oss katoliker är det inte likgiltigt vilka beslut som fattas i och med att de ofta blir en del av landets lagstiftning eller normer.

Vi har sålunda ett ansvar och plikt att framföra vår, eller den katolska, synpunkten på politiska beslut med ett etiskt eller moraliskt innehåll. Det gäller att vara vaksamma, allerta och att agera i tid.

Jan-Peter Paul

Vanhan messun päivät
Tridentine Days

Isä Benjamin Durham FSSP vierailee Suomessa:

- pe 19.2. messu Tampereen kirkossa klo 18.00
- la 20.2. messu Tampereen kirkossa klo 18.00
- su 21.2. messu Pyhän Henrikin katedraalissa klo 16; sen jälkeen tapaaminen seurakuntasalissa

Tervetuloa!

Järjestää Societas Sancti Gregorii Magni (Gregorius-yhdistys)

Aikuiskatekeesista ja katolisen kirkon täyteen yhteyteen ottamisesta

Pohjoismaiden piispainkokouksen paimenkirje aikuiskatekeesista ja katolisen kirkon täyteen yhteyteen ottamisesta (julkaistu 17.1.2010)

”Missä täällä on sisäänkäynti?” – Jos jonkun täytyy kysyä tällaista, arkkitehti on tehnyt virheen. Sisäänkäyntien täytyy olla tunnistettavia ja kutsuvia, ellei haluta pitää poissa kutsumattomia vieraita.

Miten sitten on kirkon taloon sisäänkäynnin laita – uskovien yhteisöön saapumisen? Onko se sisäänkäynti helposti tunnettava vai täytyykö sitäkin ensin kysyä joltakulta? Monet vuosikymmenet ja vuosisadat tämä ei ollut mikään ongelma: Kasteen kautta tultiin kristityksi ja liitetyksi uskovien yhteisöön, kirkkoon.

Usko on henkilökohtaista kohtaamista Jeesuksen Kristuksen kanssa ja hänen opetuslapsekseen tulemista. Vaatii jatkuvaa vaivannäköä ajatella, niin kuin hän ajattelee, olla samaa mieltä kuin hän, elää niin kuin hän on elänyt… Pyhältä Cyprianus Karthagolaiselta kysyttiin kerran: ”Mitä tekisit saadaksesi ihmisen vakuuttumaan kristinuskosta?” Hän vastasi: ”Antaisin hänen elää luonani yhden vuoden.”

Miten käy nykyään aikuisten, jotka kiinnostuvat kristillisestä ja katolisesta uskosta ja jotka otetaan kirkon yhteyteen ja jotka haluavat tulla sisään kirkon taloon? Tätä kysymystä pohtivat joidenkin Pohjoismaiden ihmiset useinkin. Kirkollisten ja yhteiskunnallisten muutosten tähden kaikkia lapsia ei enää kasteta pieninä, koska esimerkiksi vanhemmat haluavat antaa lasten itsensä päättää uskostaan tai koska vanhemmat itse ovat eronneet kirkosta. Meidän maissamme on myös kasvava joukko kääntyjiä, siis muista kristillisistä yhteisöistä ja kirkoista lähtöisin olevia ihmisiä, jotka haluavat liittyä katoliseen kirkkoon.

Näitä aikuisina kirkon taloon sisäänpääsyä etsiviä varten on Vatikaanin II kirkolliskokous herättänyt henkiin tien, joka oli olemassa kirkon pitkässä historiassa melkein alusta asti: katekumenaatin. Tämä vuonna 1972 voimaan tullut aikuisten kirkkoonottamisen riitti oli ensisijaisesti tarkoitettu Afrikan ja Latinalaisen Amerikan ”nuoria kirkkoja” varten, kun taas Euroopassa usein vielä nykyäänkin papin ”yksityisopetus” on ainoa mahdollisuus kasteelle valmistautumiseen. Kuitenkin aikuiskatekeesi tarjoaa meille Pohjoismaissa erinomaisen mahdollisuuden evankeliumin julistamiseen sekä etsiville ihmisille että seurakunnille.

Katekumenaatti ei ole ovi kirkon taloon vaan tie, jonka pitäisi kestää kyllin kauan – kokemuksen mukaan vähintään vuoden. Miksi näin? Kristittynä oleminen edellyttää kristityksi tulemista; päätös jättää itsensä ja elämänsä Jeesuksen Kristuksen herruuden alaisuuteen tarvitsee kehittymistä.

Voi olla, että ihmiset kiinnostuvat kristinuskosta ja erityisesti katolisesta kirkosta elettyään ja vietettyään jotakin kirkkovuoden suurta juhlaa. Liturgia ja yhteisöllisyys ovat vetäneet heitä puoleensa. Jotkut ovat kokeneet Jumalan läheisyyden, joka toimii kuin sytyke heidän etsimisessään ja kaipauksessaan yhä eteenpäin. Nämä ovat hyviä ja tärkeitä edellytyksiä, tosin yksin ne eivät kuitenkaan riitä ratkaisun tekemiseen. Lisäksi tarvitaan välien selvittely omien ihanteiden, arvojen, elämänodotusten ja toiveiden kanssa. Suhteen Jumalaan ja Jeesukseen Kristukseen täytyy kasvaa ja kypsyä, kestää uskon koettelemiset ja syventyä.

Katekumenaatti tarjoaa sen tähden tiellä kristityksi tulemiseen erilaisia vaiheita, jotka aloitetaan juhlallisesti omalla riitillään. Liturgian ja katekeesin yhteenkuuluvuus johtaa elävään ja pysyvään kasvamiseen kirkon yhteyteen. Katekumenaattiin ottamisen vietossa kastettavilta esimerkiksi kysytään: ”Mitä pyydät kirkolta?” Tähän kysymykseen vastaaminen vaatii, että sitä edeltää sisäisen selvyyden ja ratkaisun tekemisen prosessi. Myöhemmin katekumenaatin aikana kandidaatti perehdytetään kristilliseen oppiin, hän viettää kirkkovuoden juhlia ja oppii yhä paremmin selittämään ja ymmärtämään arkipäivän tapahtumia evankeliumin perusteella. Siihen hän luonnollisesti tarvitsee apua, sillä yksin ei voi olla kristitty eikä tulla kristityksi. Katekumenaatti tienä sisälle kirkon taloon on sen tähden aina tie, joka kuljetaan yhteisössä. Tämä yhteisö toteutuu katekumeeniryhmissä (ne ovat kirkko pienoiskoossa). Niihin kuuluu kastetta pyytävien tai kääntyvien ohella joitakuita seurakunnan jäseniä, pappi ja myös kummit, jotka läheltä seuraavat kastettavan vierellä. Myös tässä tasoittavat tietä katekumenaatin vaiheet ja liturgiset vietot. Kastetta pyytävälle esimerkiksi annetaan yhdessä näistä vietoista Isä meidän -rukous, jota hän voi siitä lähtien rukoilla seurakunnan kanssa. Tällä tavalla kastettava kasvaa askel kerrallaan sisään seurakunnan rakenteeseen ja oppii, että kristittynä oleminen merkitsee myös vastuun ottamista seurakunnan elämästä ja omien voimiensa ja lahjojensa käyttöön antamista, jotta seurakunta voisi olla elävä ja kasvaa.

Kristityksi tulemisen vietäminen kasteessa, vahvistuksessa ja eukaristiassa muodostaa katekumeenitien kohokohdan.

Katekumenaatti ei kuitenkaan ole vain hyvä mahdollisuus kastetta pyytävälle tai kääntyvälle astua kirkon taloon vievälle tielle, vaan se tarjoaa myös suuren mahdollisuuden itse seurakunnalle. Sille joka on joskus elänyt mukana, kun aikuinen kastettava astuu seurakunnan eteen ja esittää pyyntönsä tulla kastetuksi ja otetuksi kirkon yhteyteen, nousee esiin kysymys hänen omasta kasteestaan, omasta kirkkoon kuulumisestaan, omasta uskostaan. Silloin tulee selväksi, ettei kirkolla ole vain jotakin lähetystehtävää, vaan se itsessään ON lähetystehtävä eikä se voi luopua olemasta lähetystyötä tekevä. Katekumenaatti herkistää tälle lähetystehtävälle, joka on annettu kaikille kristityille: ”Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskenyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti.” (Matt. 28: 18-20) Tässä tulee selväksi: Kun ihmiset tulevat luoksemme ja kysyvät meiltä: ”Miten teille tullaan sisään?” silloin ei riitä, että ohjaamme heidät pappien tai muiden pastoraalisen työn tekijöiden luokse. Silloin tarvitaan lisäksi seurakuntalaisia, jotka valmistavat tulokkaalle hyvän ja ystävällisen vastaanoton ja ovat valmiit jakamaan hänen kanssaan oman uskonsa. Silloin he itse kokevat oman uskonsa vahvistuvan ja oman kasteensa uudistuvan.

Katekumenaatin käytäntö eri viettoineen ja riitteineen auttaa osaltaan elvyttämään sakramentaalisia merkkejä ja riittejä. Erityisesti meidän katolisessa liturgiassamme on runsaasti näitä symboleja ja riittejä. Kuitenkin tottumus ja itsestäänselvyys kätkevät sisäänsä vaaran, että näiden pyhien toimitusten merkitys ja mielekkyys peittyvät. Kastetta pyytävän tai kääntyvän saattaminen katekumeenitiellä voi muodostua seurakuntakatekeesiksi, jonka kuluessa myös aktiiviset katolilaiset löytävät uudestaan liturgian rikkauden ja voivat ammentaa siitä.

Meillä Pohjoismaissa on katekumenaatti käytössä jo joissakin seurakunnissa. Ajatelkaamme, että yhä useammat seurakunnat Pohjolassa ryhtyisivät ottamaan katekumenaatin käyttöön ja yhä useammat kastetta pyytävät kasvaisivat tällä edellä kuvatulla tiellä kirkon yhteyteen. Mikä voisi muuttua sen kautta seurakunnissamme? Muodostuisi uusia ryhmiä, seurakunnan jäsenillä olisi mahdollisuus löytää uudelleen oma uskonsa, juuri kastetut, Pyhän Hengen innoittamat ihmiset sitoutuisivat aktiivisesti seurakuntaan esimerkiksi katekeettoina, lukijoina jne. Vastuu muista kasvaisi, sillä seurakuntien ihmiset olisivat konkreettisesti vastuussa tukea tarvitsevista kastettavista. Tietoisuus seurakunnan ja koko kirkon lähetystehtävästä kasvaisi, ja uskon ja elämän keskinäinen yhteys tulisi selvemmin näkyviin. Seurakunnat voittaisivat ulospäin säteilyn voimassa ja vetäisivät siten puoleensa uusia pyrkijöitä. Tällä tavalla voisi katekumenaatin aloittaminen auttaa osaltaan koko seurakunnan uudistumista.

Me piispat haluamme rohkaista kaikkia uskovia, pappeja ja seurakuntaneuvostoja, pastoraalineuvostoja ja sääntökuntien neuvostoja keskustelemaan keskenään ja pohtimaan, voitaisiinko katekumenaatti perustaa useampiin seurakuntiin ja jos voidaan, niin millä tavalla. Haluaisimme kannustaa ja rohkaista siihen – ehkä askel kerrallaan -, että toteutettaisiin katekumenaatin eri vaiheet ja riitit kasteelle valmistautuville ja katolisen kirkon täyteen yhteyteen otettaville aikuisille.

Toivotamme teille Jumalan siunausta pian alkavaa paastonaikaa varten.

+ Anders Arborelius OCD, Tukholman piispa

+ Czeslaw Kozon, Kööpenhaminan piispa

+ Bernt Eidsvig Can.Reg., Oslon piispa, Trondheimin administraattori

+ Peter Bürcher, Reykjavikin piispa

+ Teemu Sippo SCJ, Helsingin piispa

+ Berislav Grgic, Tromsön piispaprelaatti

+ Gerhard Schwenzer SS.CC., Oslon emerituspiispa

Paimenkirje ruotsiksi sivulla 14 ja englanniksi sivulla 16.

RISTIKUVA

Linnake

Guaraní-intiaanit kruunaavat nimettömän papin piikkiseppeleellä, sitovat hänet ristille ja heittävät virran vietäväksi. Roland Joffén ohjaaman Linnakkeen alkukohtaus päättyy jylisevään vesiputoukseen ja jesuiitan kuolemaan. Sademetsän asukkaat odottavat kostoa ja valmistautuvat surmaamaan jokaisen tunkeilijan. Heillä on syytä pelätä, sillä orjakauppa kukoistaa 1750-luvun Etelä-Amerikassa.

Pelko riepottelee myös Jeremy Ironsin näyttelemää isä Gabrielia, espanjalaista jesuiittaa, joka seuraa surmansa saaneen papin jalanjälkiä viidakon vihreään pimeyteen. Hän pysähtyy lehvien keskelle, paljastaa kangaskääröstään oboen ja alkaa soittaa. Jousiaan jännittävät intiaanit laskevat aseensa ja istuvat kuuntelemaan sävelmää, joka on Ennio Morriconen ansiokkaan uran kauneimpia teemoja.

Musiikki pelastaa jesuiitan hengen, vaikka intiaanipäällikkö pikaistuksissaan rikkookin oboen. Yksi intiaaneista poimii kahteen osaan isketyn soittimen virrasta ja ojentaa palaset isä Gabrielille. Oboeta ei voi enää korjata, mutta lähetystyön myötä intiaanit oppivat itse valmistamaan soittimia Euroopan oopperalavoille ja konserttisaleihin. Viidakkoon hiipinyt sivistys ei kuitenkaan suo heille rauhaa.

Vuonna 1986 valmistuneen laatuelokuvan viipyilevä rytmi seuraa vapain vedoin todellisia tapahtumia. Ohjaajan edellinen elokuva, Kuoleman kentät, kertoo punaisten khmerien hirmuhallinnosta, jossa perheet revitään erilleen ja uhrit peitetään joukkohautoihin. Linnake puolestaan kuvaa ihanneyhteisön rakentamista. Uhka on molemmissa elokuvissa läsnä: Kuoleman kentissä se on sisäinen ja Linnakkeessa ulkoinen.

Robert De Niron näyttelemä Rodrigo Mendoza virittää ansalankoja, jotka lauetessaan vangitsevat intiaaneja verkkoihin. Tunteeton orjanmetsästäjä rakastaa kuitenkin kahta ihmistä: Carlottaa ja Felipe-veljeään, jonka hän surmaa kaksintaistelussa saatuaan selville kolmiodraaman. Mendoza ei kykene antamaan anteeksi — itselleen. Isä Gabriel haastaa hänet hyvittämään tekonsa ja vapautumaan synnistä.

Vastentahtoinen Mendoza sitoo syntiä kuvaavan taakan selkäänsä ja kohtaa tuskallisen taipaleen päätteeksi intiaanit, jotka tunnistavat hänet piinaajakseen. Päällikön käskystä veitsi leikkaa taakan pois ja armahdetusta Mendozasta tulee jesuiitta. Pian nousee uusi uhka: poliitikot haluavat sulkea lähetysasemat ja orjuuttaa intiaanit, joita voi puolustaa vain kahdella tavalla. Kumpi voittaa: miekka vai sana?

Jura Jukola

VUXENKATEKUMENATET OCH UPPTAGNINGEN I KYRKANS FULLA GEMENSKAP

Den nordiska biskopskonferensens herdabrev om vuxenkatekumenatet och upptagningen i Kyrkans fulla gemenskap (publicerat 17.1.2010)

”Var någonstans är ingången här?” Om någon måste ställa denna fråga har förmodligen arkitekten gjort något fel. För ingångar skall och måste vara synliga och inbjudande utom när man vill hålla objudna besökare borta.

Hur är det egentligen i detta sammanhang med ingången till Kyrkans hus, till de troendes gemenskap? Kan man lätt känna igen denna ingång? Eller måste man också här leta sig fram? Under många decennier och sekler ställdes överhuvudtaget inte denna fråga: genom dopet blir man kristen och upptas i de troendes gemenskap, Kyrkan.

Tron är ett personligt möte med Jesus Kristus. Så blir man hans lärjunge. Detta kräver att man ständigt bemödar sig om att tänka som han, att göra sådana bedömningar som han och att leva som han…Den helige Cyprianus av Kartago fick en gång frågan: ”Vad skulle du göra för att övertyga en människa om kristendomens sanning?” Han svarade: ”Jag låter henne bo ett år hos mig.”

Men hur går det i våra dagar för sådana vuxna personer som intresserar sig för den kristna, katolska tron och blir upptagna i Kyrkan, alltså vill träda in i Kyrkans hus? Inte så sällan ställer människor i några nordiska länder denna fråga. På grund av kyrkliga och sociala förändringar blir inte alla barn döpta som spädbarn, eftersom exempelvis föräldrarna vill låta dem själva avgöra om de vill tro eller ej eller därför att föräldrarna själva har lämnat Kyrkan. I våra länder finns det dessutom ett växande antal konvertiter, d.v.s. människor som vill träda in i den katolska Kyrkan och som kommer från andra kristna samfund och kyrkor.

För dessa människor vilka som vuxna söker efter ingången till Kyrkans hus har Andra Vatikankonciliet återupplivat en väg som har funnits från första början i Kyrkans långa historia, nämligen katekumenatet. Visserligen hade den rit för vuxnas upptagning i Kyrkan som lades fram år 1972 i första hand de s.k. ”unga kyrkorna” i Afrika och Latinamerika inom sitt synfält, så att den enda möjligheten som finns för dopförberedelse i ett europeiskt sammanhang ofta har varit och fortfarande än i dag är enskild undervisning hos en församlingspräst. Men ändå erbjuder vuxenkatekumenatet utomordentliga möjligheter för evangelisering – såväl för sökande människor som för församlingarna.

Katekumenatet är inte en dörr in i Kyrkan, utan en väg – en väg som måste ta sin tid – i enlighet med all erfarenhet minst ett år. Varför? Att vara kristen förutsätter alltid att man blirkristen. Detta innebär att beslutet att ställa sig själv och sitt liv under Jesu Kristi herradöme måste utvecklas.

Därför kan det hända att människor känner intresse för kristendomen och särskilt för den katolska Kyrkan när de har varit med om och tillsammans med andra firat en av de stora festerna under kyrkoåret. De känner sig dragna till Kyrkan genom liturgin och gemenskapen. Andra har gjort en Gudserfarenhet vilken har fungerat som en tändande gnista för deras fortsatta sökande och längtan. Allt detta är goda och viktiga förutsättningar, men de räcker inte för ett avgörande. En konfrontation med egna ideal, värden, föreställningar om livet och önskningar för livet måste komma till. Relationen till Gud, till Jesus Kristus, måste få lov att växa till och mogna, den måste kunna möta utmaningar och hålla för belastningar, den måste fördjupas.

Katekumenatet erbjuder därför olika steg på vägen till att bli kristen. Vart och ett av dessa steg börjar med en högtidlig rit. Samspelet mellan liturgi och katekes leder till att katekumenen på ett levande, grundligt och stabilt sätt växer in i Kyrkan. Till exempel får katekumenerna i den gudstjänst där de blir upptagna i katekumenatet frågan: ”Vad begär du av Kyrkan?” För att kunna svara på denna fråga måste de ha nått fram till inre klarhet och avgörande i en fortlöpande process. Under katekumenatets gång stiftar katekumenen bekantskap med den kristna läran, han eller hon deltar i kyrkoårets högtider och lever sig allt mer in i att tolka och förstå vardagens händelser på bakgrund av evangeliet. Till detta behöver han eller hon naturligtvis hjälp. Ty man kan inte vara och inte heller bli kristen alldeles ensam. Katekumenatet som en väg in i Kyrkans hus är därför alltid en väg som man går tillsammans. Denna gemenskap förverkligas i en katekumenatsgrupp (som fungerar som kyrka i det lilla sammanhanget). I denna grupp ingår förutom dopkandidaten eller konvertiten några medlemmar av församlingen, prästen och även faddrarna, som bistår kandidaten som hans eller hennes nära följeslagare. Också här jämnar de olika stegen och gudstjänsterna i katekumenatet vägen: till exempel överlämnas ”Fader vår” i en av dessa gudstjänster åt dopkandidaten, som han eller hon från och med då kan be tillsammans med församlingen. På detta sätt växer dopkandidaten steg för steg in i församlingens gemenskap och lär sig också att om man är kristen innebär detta samtidigt att man tar ansvar för församlingslivet och bidrar med sina krafter och sina gåvor till att församlingen kan leva och växa.

Den högtidliga gudstjänst då man firar en människas kristnande med dop, konfirmation och eukaristi är höjdpunkten på katekumenatets väg.

Men katekumenatet är inte bara en god möjlighet för dopkandidater och konvertiter att börja gå vägen fram till Kyrkans hus utan ger också en god chans för respektive församling. Den som någon gång har fått uppleva hur en vuxen dopkandidat träder fram inför församlingen och uttalar önskan om att bli döpt och bli upptagen i Kyrkans gemenskap ställer sig plötsligt själv frågan om sitt eget dop, sin egen kyrkotillhörighet, sin egen tro. Här blir det klart att Kyrkan inte bara har en mission, hon ÄR mission och kan inte låta bli att vara missionerande. Katekumenatet öppnar sinnet för detta missionsuppdrag som har gått ut till alla kristna: ”Gå därför ut och gör alla folk till mina lärjungar: döp dem i Faderns och Sonens och den Helige Andes namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut” (Matt 28:18-20). Här blir det tydligt att om människor kommer till oss och frågar så räcker det inte att vi hänvisar till prästen eller en annan pastoralt verksam medarbetare. Då behövs det dessutom människor ur församlingen, som ger nykomlingen ett gott och vänligt mottagande och är villiga att dela sin egen tro med honom eller henne. I och med detta kommer de själva att få erfara att deras egen tro stärks och att deras eget dop förnyas.

Om man använder sig av katekumenatet med dess olika gudstjänster och riter bidrar detta till att de sakramentala tecknen och riterna får nytt liv. Den katolska liturgin är särskilt rik på dessa symboler och riter. Men vana och självklarhet innebär också en risk för att förståelsen av dessa heliga handlingar kan fördunklas. När en dopkandidat eller konvertit ledsagas på katekumenatets väg kan detta bli till en församlingskatekes, en undervisning för församlingen, då också goda katoliker på nytt kan upptäcka liturgins rikedom och ösa ur dess källa.

I våra nordiska länder existerar katekumenatet redan på några få platser. Låt oss tänka oss att allt fler församlingar griper sig an med att införa katekumenatet och allt fler katekumener på denna väg börjar växa in i Kyrkan. Vad kunde i så fall förändras i våra församlingar? Nya grupper skulle bildas, församlingsmedlemmarna skulle ha en chans att på nytt upptäcka sin egen tro, de nydöpta skulle drivas av den Helige Ande och därför aktivt engagera sig i församlingarna, till exempel som kateketer, lektorer etc. Man skulle i högre grad känna sitt ansvar för varandra, ty människor i församlingarna skulle helt konkret ha uppdraget att ledsaga sökande dopkandidater. Människor skulle bli mera medvetna om församlingens och hela Kyrkans missionsuppdrag, och sammanhanget mellan tro och liv bli tydligare och synligare. Församlingarnas utstrålning och attraktionskraft skulle öka – och därmed också dra till sig nya kandidater. Så skulle införandet av katekumenatet kunna bidra till förnyelse av hela församlingen.

Vi biskopar vill därför uppmana alla troende, präster och pastoralråd på församlings- och stiftsnivå och de olika råden i ordnarna att börja samtala med varandra och överväga om och i vilken utsträckning katekumenatet kan införas i fler församlingar. Vi vill stimulera och uppmuntra till att de olika stegen och riterna – kanske steg för steg – i katekumenatet genomförs som förberedelse till dopet eller upptagningen i den katolska Kyrkans fulla gemenskap.

Vi ber om Guds välsignelse för er under den kommande fastetiden.

+ Anders Arborelius OCD, Biskop av Stockholm
+ Czeslaw Kozon, Biskop av Köpenhamn
+ Bernt Eidsvig Can.Reg., Biskop av Oslo, Administrator i Trondheim
+ Peter Bürcher, Biskop av Reykjavik
+ Teemu Sippo SCJ, Biskop av Helsingfors
+ Berislav Grgic, Biskop-prelat av Tromsö
+ Gerhard Schwenzer SS.CC., (Biskop emeritus, Oslo)

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Synagogan esimies ja sairas nainen (Matt. 9:18-25)

Kun Jeesus vielä puhui heille, sinne tuli eräs synagogan esimies. Hän kumartui maahan Jeesuksen edessä ja sanoi: "Tyttäreni on kuollut juuri äsken, mutta tule ja pane kätesi hänen päälleen, niin hän virkoaa."

Jeesus nousi ja lähti miehen mukaan, ja opetuslapset seurasivat häntä.

Silloin Jeesusta lähestyi muuan nainen, jota kaksitoista vuotta oli vaivannut verenvuoto. Hän tuli Jeesuksen taakse ja kosketti hänen viittansa tupsua.

Hän näet ajatteli: "Jos vain saan koskettaa hänen viittaansa, minä paranen."

Jeesus kääntyi, näki naisen ja sanoi: "Ole rohkealla mielellä, tyttäreni, uskosi on parantanut sinut." Siitä hetkestä nainen oli terve.

Kun Jeesus tuli esimiehen taloon ja näki huilunsoittajat ja hälisevän ihmisjoukon, hän sanoi: "Menkää pois! Ei tyttö ole kuollut, hän nukkuu." Hänelle naurettiin.

Mutta kun väki oli ajettu ulos, Jeesus meni sisään ja otti tyttöä kädestä, ja tyttö nousi.

Kommentti

Evankeliumeissa on monia uskon esimerkkejä. Tässä on kaksi ihmistä. Toinen on mies, joka kääntyy suoraan Jeesuksen puoleen pelastaakseen kuolleen tyttärensä. Toinen on nainen, joka ei pyydä mitään, vaan toivoo parantuvansa koskettamalla Herran viittaa.

Ensimmäisessä tapauksessa näytetään rukouksen voima: minä pyydän uskoen ja saan Jeesukselta vastauksen: suuren ihmeen.

Toisessa tapauksessa viitta on Jeesuksen vaate. Vain välikappale, väline. Oliko viitta taiottu? Ei. Voima tuli Jeesukselta. Mutta miksi nainen halusi koskettaa sitä?

Sakramentin kautta me saamme Jeesukselta armoa. Kasteessa vesi ei puhdista sielua vaan armo veden kautta. Mutta ilman vettä ei ole kastetta. Sekä leipä että viini ovat tarpeen eukaristiassa, pyhä krisma vahvistuksen sakramentissa, synti ja katumus ripissä, öljy sairaiden voitelussa, kätten päällepaneminen pappeuden sakramentissa ja nainen ja mies avioliitossa.

Eli Jeesus, joka on tosi Jumala ja tosi ihminen, tarjoaa armoansa näkyvällä tavalla oman inhimillisyytensä kautta.

Siksi rukous ja sakramentit ovat kaksi armon lähdettä. Molempia tarvitaan.

Raimo Goyarrola

PYHIINVAELLUS PYHÄN HENRIKIN JALANJÄLJISSÄ

JYVÄSKYLÄSTÄ (JA TAMPEREELTA) LAUANTAINA 15.5.2010

Pyhän Olavin seurakunta järjestää pyhiinvaelluksen Kokemäelle, Köyliöön sekä Nousiaisiin. Matka tehdään bussilla ja kohteesta toiseen siirrymme osittain perinteistä pyhiinvaellusreittiä.

Kokemäellä tutustumme Pyhän Henrikin kappeliin, joka kätkee sisäänsä Suomen vanhimman puurakennuksen, jossa perimätiedon mukaan piispa vietti viimeisen yönsä ennen marttyyrikuolemaansa. Köyliössä vierailemme kirkkokarilla piispan surmapaikalla. Nousiaisissa tutustumme kivikirkkoon sekä sen sisällä olevaan piispa Henrikin sarkofagiin. Pyhä messu. Nousiaisista on paluumatka Tampereen kautta Jyväskylään.

Matkan hinta on noin 50 euroa, joka sisältää bussimatkan sekä lounaan ja kakkukahvin. Matka maksetaan TASARAHANA bussissa. Ilmoittautumiset EHDOTTOMASTI 30.4. mennessä sähköpostiin heikki.paavisto@mil.fi tai virka-aikana puh 0299 260 110. Ilmoita myös erikoisruokavaliot. P.s. mukaan kannattaa ottaa pientä välipalaa sekä juomista.

Ohjelma:

- Klo 07.00 lähtö Jyväskylästä Pyhän Olavin kirkon edestä
- Klo 09.00 saapuminen Tampereelle Pyhän Ristin kirkolle, josta otamme mukaan sieltä tulevat. Matkalla laudes.
- Klo 10.30 saapuminen Kokemäelle, jossa tutustuminen Pyhän Henrikin kappeliin sekä rukoushetki. Lähtö klo 11.00
- Klo 11.30 Saapuminen Köyliöön, jossa lounas Tuiskulan kotikolo -nimisellä maatilalla. Lähtö klo 12.30
- Klo 12.45 saapuminen kirkkokarille, jossa tutustuminen kirkkokariin sekä rukoushetki. Lähtö klo 13.30
- Klo 14.30 saapuminen Nousiaisiin, jossa tutustuminen kirkkoon ja sargofagiin. Pyhä messu. Lähtö klo 15.15
- Klo 15.30 saapuminen Rytsälän tilalle, jossa nautitaan kirkkokahvit kauniissa puutarhassa. Kahvin jälkeen lähtö Tampereen kautta Jyväskylään, jonne saavumme n klo 20.00 mennessä. Matkalla vesper.

Kirja vanhasta Stelliksestä

Espoon Westendissä sijainneesta vanhasta Stella Mariksesta kootut muistot on nyt julkaistu kirjana. Kirjan ovat toimittaneet Kalevi Vuorela, Raimo Painio ja Kati Pap-Dévényi. Kovakantisessa kirjassa on 117 sivua, mihin sisältyy runsas kuvaliite. Muistot ja kuvat ovat kerrassaan tutustumisen arvoisia myös niille, jotka eivät vanhassa Stelliksessä ikinä päässeetkään käymään!

Tilaukset: Padasjoen Kirjapaino Oy, Teollisuustie 15, 17500 Padasjoki, tel (03) 551 2186, fax (03) 551 3022, heikki.koskinen@padasjoen-kirjapaino.inet.fi. Kirja hinta on 12,40 euroa + postitus. Tili: 143235-15169.

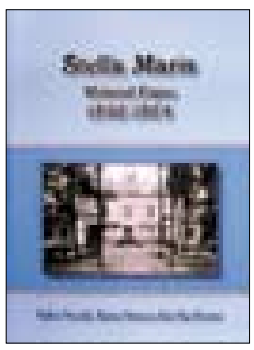

Jumalan edessä mieleni hiljenee

Hellän hiljaisen rukouslaulun retriitti
23.-25.4. Stella Mariksessa Lohjalla

Hiljaisuuden retriitti, jossa hellät äänet ja vanhat pyhät laulut johdattavat kehon lepoon ja sydämen rukoukseen. Laulamme pieniä keskiaikaisia rukouksia suomeksi ja latinaksi. Laulut opetellaan korvakuulolta. Sinun ei tarvitse osata ns. laulaa eikä lukea nuotteja. Rukouslaulu on kokonaisvaltaista: ikiaikaiset tekstit ja sävelet soittavat kehoamme ja hoitavat meitä. Laulujen keskittynyt toisto ja kehon resonanssin herkkä kuuntelu voivat johdattaa mielemme rukouksen sydämen rukoukseksi.

Hinta 128 e. Ohj. musiikkipedagogi Hilkka-Liisa Vuori ja pastori Terhi Varjoranta. Lisätiedot ja ilmoittautumiset Kallion seurakunnan kirkkoherranvirasto, Johanna Arola p.09-2340 3611 (ma-pe klo 9-13), johanna.arola@evl.fi tai www.helsinginseurakunnat.fi/kallio.

Raamatun äärellä

Maallikkodominikaanit pitävät kaikille avointa raamattupiiriä Apostolien teoista. Jatkamme luvusta 23 eteenpäin.

Kevään kokoontumiset ovat lauantaisin 20.2., 20.3., 17.4. ja 22.5. klo 14-16. Paikka on Rakkauden lähetyssisarten (Äiti Teresan sisarten) luona, osoitteessa Vironkatu 6 A 12, Kruununhaka.

Oma Raamattu mukaan. Ilmoittautumista ei tarvita, mutta tiedusteluihin vastaa Kaarina Koho p. 612 9470 (t) tai 8765 308 (ilt.). Tervetuloa!

Karnevaalit

Järjestämme tänäkin vuonna perinteiset karnevaalit pyhän Henrikin seurakuntasalissa lauantaina 13. helmikuuta iltamessun jälkeen klo 19.00.

Ohjelmassa tietenkin syömingit - alkaahan kohta paasto - yhteislaulua ja vähän muutakin -sittenhän näette ja kuulette.

Lipun hintaan 20 euroa sisältyy kaikki. Varatkaa kuitenkin kolikkoja arpajaisia ja pullokilpailua varten.

Karnevaalin tuotto menee Pyhän Henrikin katedraalin kattoremonttiin.

Lippuja myydään kirkkokahveilla. Ilmoittautua voi myös puhelimitse 10. helmikuuta mennessä 050-3409167 Marja-Leena Rautakorpi, 040-7679157 Rita Kaira.

In English

ADULT CATECHESIS AND RECEPTION INTO THE CHURCH

Pastoral Letter of the Bishops' Conference of the Nordic Countries Concerning Adult Catechesis and Reception into the Church (Published Jan 17, 2010)

"Where is the entrance?" If someone needs to ask this question, the architect has made a mistake. Entrances need to be recognizable and inviting, unless one wants to keep away uninvited guests. What, then, about the entrance to the house of the Church, the entering of persons into the community of the faithful? Can the entrance be easily recognized, or must one enquire about it from someone? For centuries this did not pose a problem: becoming Christian and entering into the community of the faithful, the Church, took place through Baptism.

Faith is personally encountering Jesus Christ and becoming his disciple. Continuous effort is required in order to think as He thinks, to be of the same opinion as He, to live as He lived. St. Cyprian of Carthage was once asked, "What would you do to convince a person of Christianity?" He responded, "I would let him live with me for one year."

What currently happens to those adults interested in the Christian and Catholic faith who are received into communion with the Church and who wish to enter into this home, the Church? This question is often posed by the people of the Nordic countries. Due to changes of Church and society, no longer are all children baptized as infants, as in some instances, parents want to let the children decide about matters of faith by themselves; in other instances, the parents themselves have left the Church. In our Nordic countries there is, however, a growing number of converts; that is, people originally from other Christian communities and Churches, who wish to become part of the Catholic Church.

For these adults, who are in search of the Church's entrance, the Second Vatican Council has revived the way which had existed from almost the beginning of the long history of the Church: the Catechumenate. This Rite of Christian Initiation for Adults, which came into effect in 1972, was meant especially for the "young Churches" of Africa and Latin America. Conversely in Europe, today often the only way to prepare for Baptism is by receiving private instruction from a priest. Fortunately, the catechesis for adults offers us in the Nordic countries an excellent opportunity to preach the Gospel to both those who are searching as well as to the parishes.

The Catechumenate is not a door to the Church, but rather a way, which should last for a sufficiently long time—according to experience, at least one year. Why is this? Being a Christian presupposes becoming a Christian; the decision to give oneself and one's life to be governed by the Lord Jesus Christ requires development. It may be that people become interested in the Christian faith and, particularly, the Catholic Church after having experienced and participated in one of the great feasts of the liturgical year. The liturgy and communality have drawn them to the Church. Some have experienced God's closeness, which has lit a fire in the search and longing to proceed towards Him. These are good and important preconditions, although alone they are not enough for making the decision.

Additionally, one needs to settle one's ideals, values, expectations and hopes for life. The relationship with God and Jesus Christ must grow and mature, deepen and be able to overcome challenges to the faith. To meet these ends, the Catechumenate offers different phases on the way to becoming a Christian, each of which is started solemnly with its own rite. The person feels a compelling force through the liturgy and catechesis, which results in a living and lasting growth into communion with the Church. Those who are baptized when being received into the Catechumenate are asked for example, "What do you ask of God's Church?" Answering this requires that it is predicated by inner clarity and reason.

Later during the Catechumenate, the candidate is initiated into the Christian doctrine, he participates in the feasts of the liturgical year, and learns better and better to explain and understand the happenings of everyday life based on the Gospel. With this he naturally needs help, as one cannot be a Christian or become a Christian alone. Consequently, the way into the Church is always a way which is walked within a community. This community is found in the Catechumenate groups (they are the Church in miniature form). In addition to those who ask for Baptism or convert the groups also include some members of the parish, a priest and sponsors, who remain present with those being baptized.

Also, the liturgical feasts and the phases of the Catechumenate assist them on their way. For example, in one such celebration, those asking for Baptism are given the "Our Father" prayer, which they may pray with the parish henceforth. In this way, the baptismal candidate grows step by step, to take his place in the parish. The candidate learns that being Christian means also taking responsibility for the life of the parish, and giving one's strengths and gifts to be used, in order that the parish be living and growing. The celebration of becoming Christian through Baptism, Confirmation and the Eucharist forms the summit of the Catechumenate. However, the Catechumenate is not only a good opportunity for the baptized or converted to follow the path which leads into the Church; it also offers a great opportunity to the parish itself. As the sponsors accompany the candidates who go before the parish, questions are raised also about their respective Baptisms and belonging to the Church; each questions his own faith and voluntarily asks to be baptized and to be received into communion with the Church. It then becomes clear that the Church does not only have a mission; it is the mission itself and it cannot relinquish the duty of acting accordingly.

The Catechumenate makes one sensitive to the task of this mission, which has been given to all Christians: "Go therefore and make disciples of all nations, baptizing them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit, teaching them to observe all that I have commanded you; and lo, I am with you always, to the close of the age." (Matthew 28:18-20) When people come to us and ask, "How may I enter?" it is not enough that we guide them to priests or others working in pastoral tasks. Parishioners are also needed, who prepare the newcomer a kind and friendly reception, and are willing to share with him their own faith. This sharing enables the parishioners to strengthen their faith and renew their Baptism.

The practice of the Catechumenate with its rites and celebrations helps in its part to revive the sacramental signs and rites. There are plenty of these symbols and rites, especially in our Catholic liturgy. However, habit and obviousness accompany the danger that the meaning and meaningfulness of these holy rites is obscured. Supporting a person desiring Baptism or converting on the way of Catechumenate may itself become a catechesis for the parish, during which also active Catholics can regain the richness of liturgy and can be nourished by it. Here in the Nordic countries we are already using the Catechumenate in some parishes. Let us imagine that even more parishes would begin to take advantage of the Catechumenate and a larger amount of those asking for Baptism might grow in this manner on the way towards communion with the Church. Through this, what could change in our parishes? New groups would be formed, the members of the parish would have the possibility to again find their faith, the newly-baptised who are inspired by the Holy Spirit would commit actively to the parish, for example as catechists, lectors, etc. The responsibility for others would grow, as the members of the parish would be concretely responsible for the soon-to-be-baptized person in need of support. The consciousness of the mission of the parish and the whole Church would grow, and the connection between life and faith would become clearer. The parishes would gain a attractive and radiant power and, as a consequence, draw more people to themselves. In this manner, beginning the Catechumenate would aid the renewal of the whole parish.

We bishops wish to encourage all the faithful, priests, parish councils, pastoral councils and the councils of the different religious orders to discuss within themselves and ponder this: can a Catechumenate be founded in more parishes, and if so, how could it be done? We would like to encourage—maybe one step at a time—that the different phases and rites would be realized for the adults who are preparing for Baptism and for the reception into full communion with the Church.

We wish you God's blessings for the approaching Season of Lent.

+ Anders Arborelius OCD, Bishop of Stockholm
+ Czeslaw Kozon, Bishop of Copenhagen
+ Bernt Eidsvig Can.Reg., Bishop of Oslo, Administrator of Trondheim
+ Peter Bürcher, Bishop of Reykjavik
+ Teemu Sippo SCJ, Bishop of Helsinki
+ Berislav Grgic, Bishop-Prelate of Tromsø
+ Gerhard Schwenzer SS.CC., Bishop Emeritus of Oslo

Caritas
Maneesikatu 2a, 00170 Helsinki,
klo 8–15 tai sopimuksen
mukaan, puh. 09-1357998,
s-posti: caritas@caritas.fi
Kotisivut: www.caritas.fi

Caritaksen adventtikeräys 2009

Keräyksen tuotto	**3 757,35**
Nasaretin pyhän perheen seurakunta	410,00
Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta	98,30
Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta	215,25
Pyhän Marian seurakunta	677,10
Pyhän Olavin seurakunta	175,00
Pyhän ristin seurakunta	550,40
Pyhän Ursulan seurakunta	179,15
Seurakunnat yhteensä	**2 305,20**
Suorat tilisiirrot	**1 452,15**

Kiitokset kaikille keräykseen osallistuneille!

Paastoleipä

Caritaksen paastoleipää myynnissä tuhkakeskiviikkona ja kiirastorstaina Pyhän Henrikin ja Pyhän Marian ovilla. Ohraleipä, 3 euroa!

Tulevia tapahtumia Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa:

Maaliskuu

27. Palmusunnuntain basaarin pystytys alkaen klo 15.00
Palmusunnuntain basaari klo 10.30-13.30

Huhtikuu

22.4. Yhdistyksen vuosikokous klo 18.00.
Tervetuloa mukaan toimintaan!

Retretti englanniksi
Retreat in English

"Reflections from the Gospel of John"

Dominikaani-isä Brian Bricker OP pitää englanniksi retretin Stella Marisissa 5.-7.3.2010. Hetkirukoukset ovat suomeksi.

Hinta on 90 euroa + 10 euroa. Tiedustelut ja ilmoittautumiset p. 6129470 tai kaarina.koho@catholic.fi. Tervetuloa!

MISA EN CASTELLANO

Iglesia de Santa María
(los segundos domingos de cada mes a las 16.00)

14 de febrero
14 de marzo
11 de abril
9 de mayo

Johdantokurssi katoliseen uskoon 2009-2010 Helsingissä

Johdantokurssin luennot pidetään Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa osoitteessa Pyhän Henrikin aukio 1 (Tehtaankadun ja Puistokadun kulmassa) maanantai-iltaisin klo 18.30 alkaen. Kurssi on ilmainen eikä sille tarvitse ilmoittautua. Kevään luennot:

ELÄMÄ KRISTUKSESSA

12. Ihminen ja hänen päämääränsä 22.2.2010
13. Kirkon moraaliopetuksen lähtökohdat 8.3.2010
14. Käskyt ja hyveet 22.3.2010
15. Sääntökunnat ja maallikkoyhteisöt 12.4.2010

LOPUKSI (kirkkoon liittyville)

16. Yleisiä ohjeita kirkkoon liittymisestä ja palaute kurssista 26.4.2010
17. Oman kirkkoherran tapaaminen yksittäin 27.4.-7.5.2010
18. Harjoitus ja valmistautuminen rippiin 10.5.2010
19. Rippi 11.5.-21.5.2010
20. Kirkkoonotto lauantaina 22.5.2010 klo 18.00